

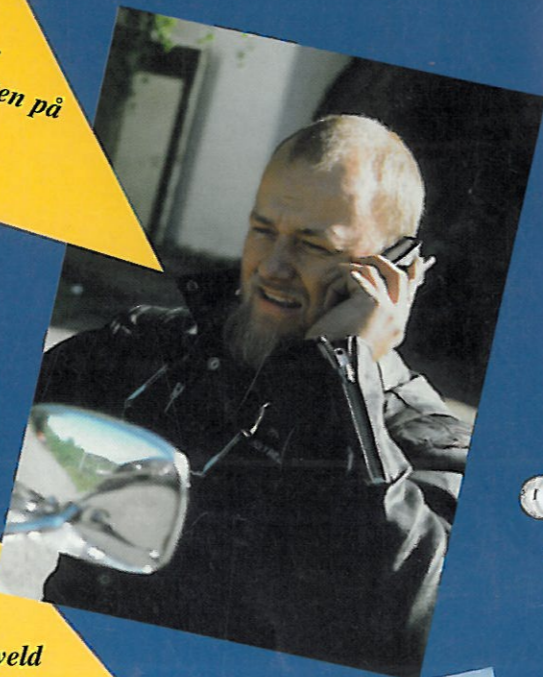
Vidar Solberg
Solberg Gård, Råde
1580 RYGGE

B-blad

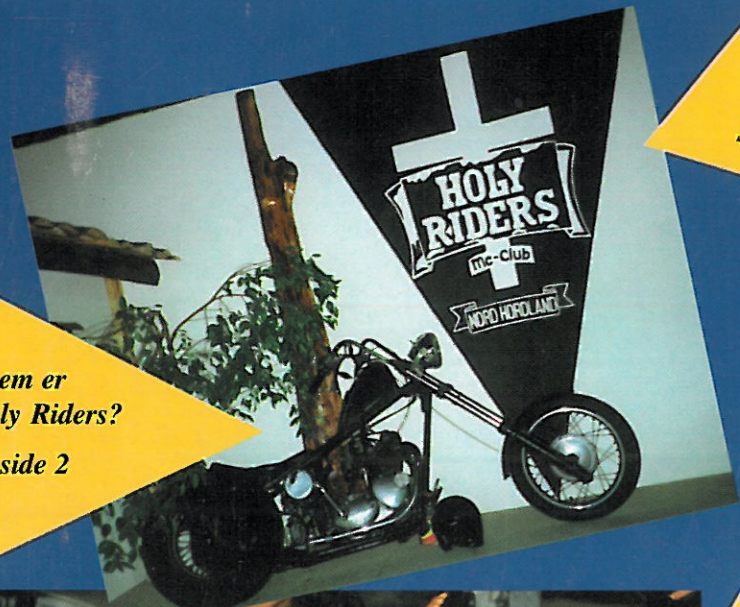
Returadresse:

Holy Riders MC-club
v/Rune Børresen
Barliveien 8
4621 KRISTIANSAND

Hva har
presidenten på
hjertet?
Se side 3

Hvem er
Holy Riders?
Se side 2

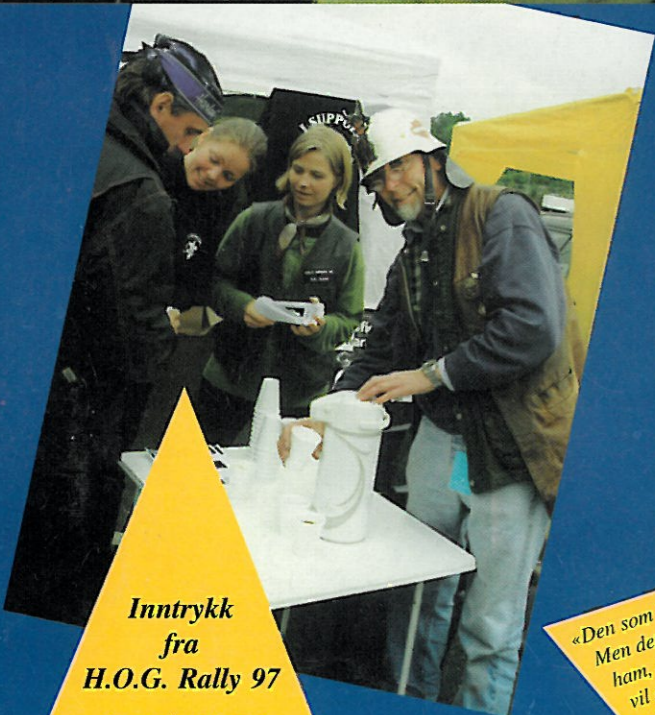
Fredagskveld
ved kaffitetet...
Se side 13

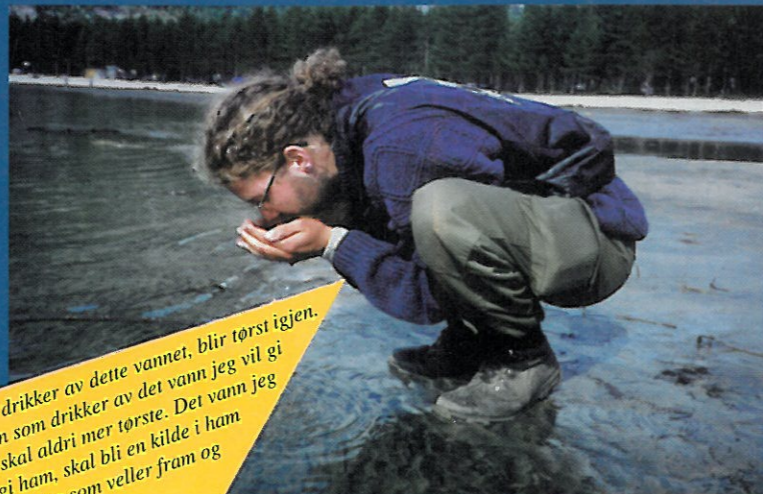
Et A-mennes
hjemtur fra treff...
Se side 22

Inntrykk
fra
H.O.G. Rally 97
Se side 12-14

«Den som drikker av dette vannet, blir tørst igjen.
Men den som drikker av det vann jeg vil gi
ham, skal aldri mer tørste. Det vann jeg
vil gi ham, skal bli en kilde i ham
med vann som veller fram og
gir evig liv»
(Joh. 4. 13-14)

Spesialnummer!

Power

Organ for Holy Riders MC-club. Nr. 5 - sept/okt 1997. Årgang 15.

Reportasje
fra H.O.G. Rally
i Kristiansand

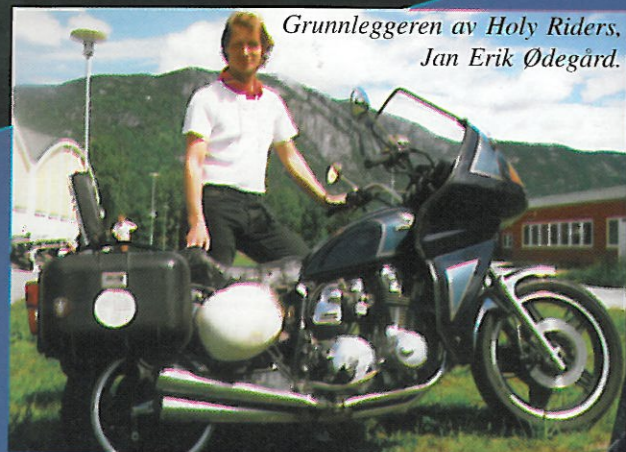
Norges største MC-arrangement!

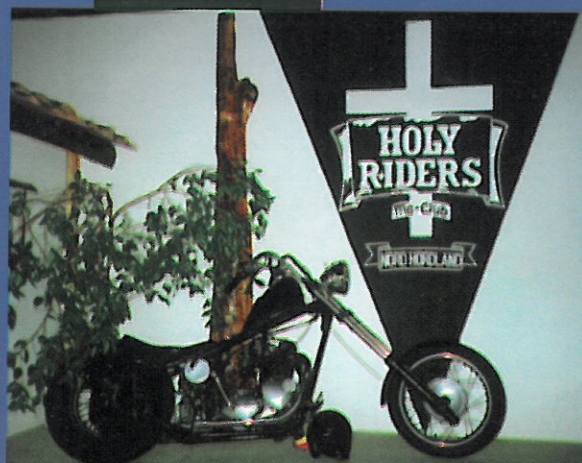
Hvem er Holy Riders?

* Holy Riders er tverrkirkelig. Vi er med andre ord ingen menighet, og oppfordrer medlemmene til å finne tilhørighet i en menighet utenom klubben.

Grunnleggeren av Holy Riders, Jan Erik Ødegård.

* Holy Riders er en kristen motorsykelklubb, stiftet i 1981, med den målsetting å spre evangeliet om Jesus til alle i MC-miljøet.

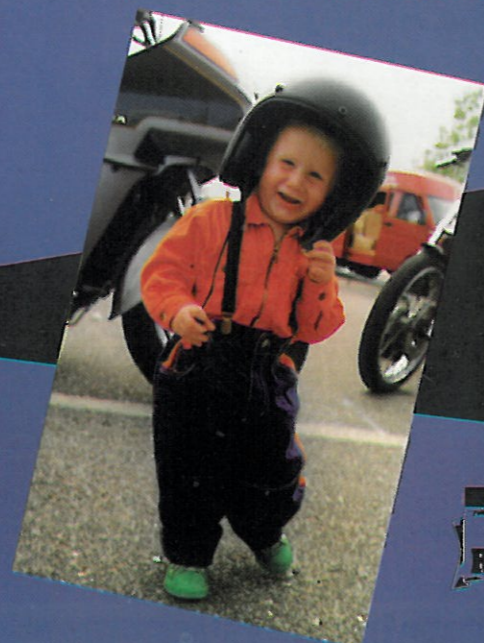

* Klubben har rundt 800 medlemmer og er spredt over hele landet og delt opp i 21 selvstendige lokalavdelinger, som formelt sett er underlagt hovedstyret.

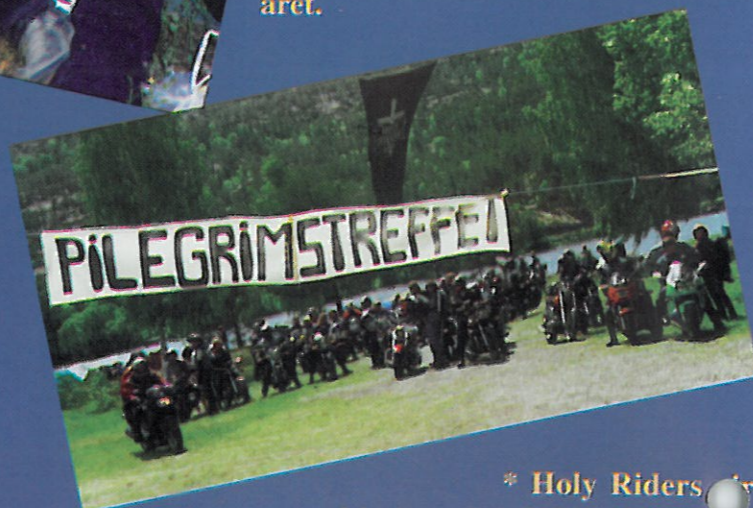
* Klubben er åpen for alle uansett alder, kjønn eller tilhørighet. Medlemmene kjører alt fra engelske veteran sykler til «plast sykler», og fra stivrammede Harley Davidson til japanske Sofaer (les Gull vinger). Alle er velkommen i klubben, men for å bære ryggmerke gjelder dog visse betingelser.

* Holy Riders er ut bladet «POWER» som alle medlemmer får. Det er også mulighet for enhver bare å abonnere på «POWER», eller å bli Holy Riders-venn (støttemedlem).

* Av klubbens ulike aktiviteter kan nevnes at vi reiser på møtreff, fester og turer. Holy Riders arrangerer det årlige Pilegrims-treffet på Seljord i juni og Aust-Agder-treffet i september. Ellers avdelingene klubbkvelder med åndelige samlinger gjennom hele året.

Innhold:

- s. 2 *Hvem er Holy Riders?*
- s. 3 *Presidentens hjerte*
- s. 4 *Redaktørens gas leak!*
- s. 5 *Tegneserien «Ellef»*
- s. 6 *På (E)MC-tur til Sveits!*
- s. 8 *Turen til EMC, og litt til.*
- s. 9 *Evangeliseringsuke på Øland*
- s. 10 *Kjella (tidl. Rats MC) deler sitt vitnesbyrd*
- s. 11 *Super Rally 1997*
- s. 12 *Reportasje fra HOG Rally i Kr.sand*
- s. 15 *Internasjonal spalte! The Bikers' Bible*
- s. 15 *«Tennpluggen»*
- s. 16 *Brukttest: Suzuki GSX750ES*
- s. 18 *3 sesonger med russisk BMW-kopi*
- s. 19 *Sverdhuget*
- s. 20 *Blållys*
- s. 21. *Rekvisita, m.m.*
- s. 22 *M/dugg på vindskjermen*
- s. 22 *Annes redaksjonshjørne*
- s. 23 *Aust-Agder-treffet*

Forside: Fra HOG Rally i Kristiansand. Foto: Alfred Skaiå. Innfelt: Linda Aske-land prøver seg på munnspletten hun fikk av Darrell Mansfield. Frants Ellingsen.

Presidentens hjerte...

Spreng murer

Hei! Nå er det sikkert mange av dere som leser Power for første gang, i og med at dette sendes ut til alle MC-klubber som vi finner adresser på. Jeg oppfordrer dere til å se på bladet, og få litt innblikk i Holy Riders MC-klubb og hva vi driver på med. I de linjene som jeg får tildelt i bladet, skriver jeg litt om ting som opptar meg, og ønsker å dele Guds ord med medlemmene i Holy Riders.

Her kommer dagens lekse !!!

«Dine ord og din kjærlighet lever. Vi vet det, men knuges i kne, for hvor er den varme og omsorg, som vi skulle svare deg med.»

Å spreng med din kjærlighets varme, de murer vi reiste i frykt, og hjelp oss å møte hverandre i kjærlighet, åpent og trygt.»

Dette er vers 2 og 6 i sang nr. 711 i Norsk salmebok. Under HOG-treffet som nylig var i Kristiansand var jeg på gudstjenesten i Domkirken søndag, og sang disse versene - og de traff meg. Vanligvis treffer ikke "salmer" meg sånn at jeg skriver dem ned, men det gjorde jeg med disse ordene, og vil her dele dem med dere.

I MC-miljøet føler vi vel mere enn i de fleste andre miljøer at det reiser seg murer av frykt rundt oss. Vi er annerledes, og det har vi valgt å være. Men som kristne i dette miljøet har vi en plikt til å "spreng med din kjærlighets varme, de murer som er reist i frykt." Jeg vet av erfaring at mennesker som er i MC-miljøet er mennesker som har samme behov som bestemora mi, nemlig at folk viser at de bryr seg, og tar seg tid til å lytte.

Her har vi vår oppgave. Vi skal se på hva Jesus gjorde, og følge hans eksempel. Elske hverandre på tross av hva mennesket er, og ikke se på ytersiden og lag murer av frykt. La mennesker i MC-miljøet få en sjanse til å bli kjent med deg, så de kan se at de blir respektert som de er. Gå ut på stredene (treff/fester) og la MC-folk se Jesus igjennom deg.

For Gud har en uendelig kjærlighet til hver enkelt, og har en fullkommen plan for livet, hvis mennesket er villig til å si ja til den gaven som er gitt oss alle, nemlig sin egen Sønn til soning for våre feil. Det er fordi at vi skal få del i det kommende livet.

Har du lest dette, og ønsker å bli mere kjent med det vi tror på, håper jeg at du tar initiativet til å kontakte en kristen som du kjenner, eller tar kontakt med medlemskontoret i Holy Riders, så skal vi sette deg i kontakt med folk i Holy Riders som bor i nærheten av deg.

Må Gud velsigne dagen din!

Hilsen

Harald

Ansvarlig redaktør:
Bjørn Edvart Andersen

Redaktør:
Anne Skaia

Til dette Spesialnummeret
har vi hatt hjelp til grafisk design
av Sunniva Sandmark.

Redaksjonsadresse:
POWER
v/Anne Skaia
Postboks 4587 Grim
4602 KRISTIANSAND

POWER-redaksjonen:
Tlf: 38 02 29 47
(mand. kl. 8.30-16.00)
Fax: 38 02 29 48

Klubbadresse:
Holy Riders MC-Club
Postboks 205
3901 PORSGRUNN

Klubbtelefon:
President Harald Vatne,
mob: 906 21 510.

Visepresident Jon Inge Hanger,
mob: 906 15 126
Ans.red. Bjørn Edvart Andersen,
mob: 909 55 368.

Adresseendringer sendes til:
Medl.sekr. Rune Børresen
Barliveien 8
4621 KRISTIANSAND

Medlemskontor v/Rune Børresen:
Tlf: 38 02 29 47
(mand. kl. 21.00-22.30)
Fax: 38 02 29 48

Rune Børresen

Postbank:
7325.05.49722 (Power)
0807.57.01560 (Klubbkonto)

Email: Holy.Riders@riksnett.no
Web adresse:
<http://privat.riksnett.no/~holy.riders/>

Neste deadline på Power: 20. okt.

Redaktørens gas leak!

Guds ønske om å nå ett menneske...

Nå er det høst og det er ikke så veldig mye igjen av sesongen for de fleste av oss. I tiden som vi har bak dette året har det skjedd mye i miljøet vi vanker i. Mye som vi ser tilbake på med glede, men det har også skjedd en del som ikke er fullt så positivt. Heldigvis er ikke «mc-miljøet» ensidig slik media beskriver det. Det er så mye mer enn bombekastende lærkleddede mc-bøller som ikke tar hensyn til menneskene rundt seg.

I dette nummer av POWER vil vi i Holy Riders prøve å presentere en del av mc-miljøet i Norge som er ganske genuint. Her kan du lese om helt vanlige mennesker som utnytter motorsykkelinteressen og det den gir av gleder til det ytterste. Det som skiller oss ut fra den store mengden andre mc-ister er det som har ført oss sammen i en klubb som Holy Riders: Troen på Jesus Kristus.

For oss er det viktig å presentere også den delen av klubben vår. Uten å dytte troen vår over på andre, ønsker vi å fortelle om det Gud har gjort med oss som mennesker. Uttrykk som ofte brukes er kjærlighet og nåde. Utbrukne ord og fraser? Nei, for oss er det ikke det.

Jeg er for tiden bosatt i Romsdalen og har tatt meg en ekstrajobb som avisbud. Og i løpet av en måned har jeg sett flere soloppganger enn på mange år. Det jeg vil fortelle om er noe som skjedde en morgen hvor det var overskyet og tåkete, en skulle ikke tro at sola ville bryte igjennom en slik dag. Plutselig var det som om det ble revet en åpning i skylaget og sola sendte en solstråle som lyste opp en fjelltopp på andre siden av dalen. Og det som før var grått og trist i landskapet ble nå forvandlet til noe helt annet.

Noe slikt er det mange som har fått oppleve også i mc-miljøet. Opplevd at Guds ønske om å nå ett menneske er like sterkt som denne solstrålen. Og ikke minst, det er like forandrende for den som åpner for Guds kjærlighet. Det er dette vi ønsker å fortelle deg om.

Dersom du tenker at det bladet du nå har i hendene «bare» inneholder kristent stoff, så gjør det ikke det. Ta sjansen og les videre utover. Jeg tror du vil se at vi også har en genuin interesse for motorsykler og at det å kjøre motorsykkel betyr mye for oss.

Gud velsigne deg!
Bjørn Edvart Andersen

Tegneserien «Ellef» (til høyre) er oppfunnet og tegnet av Per Erik Prydz (HR avd. Vestfold). Vi har denne gang hentet fra arkivet. Den øverste stod i POWER nr. 5/89 og var den første Per Erik laget.

«Hestekrefter mot kreft»

Jan Nilsen, en av pionerene i norsk motorsyklisme, døde av tykktarmkreft, bare 52 år gammel. Den 15. november 1994 parkerte han sykkelen og tok av seg hjelm og støvler for siste gang.

Jan's kone, Anne Chatrine (Wilma) Nilsen har tatt initiativet til et minnefond som i sin helhet går til TV-aksjonen '97 (9. nov.). Jan Nilsen sa alltid: «Gå for livet!». Selv om Jan ikke er blant oss lenger, vil de pengene som kommer inn til fondet hjelpe andre mennesker til å overleve.

Holy Riders - vil dere gi?

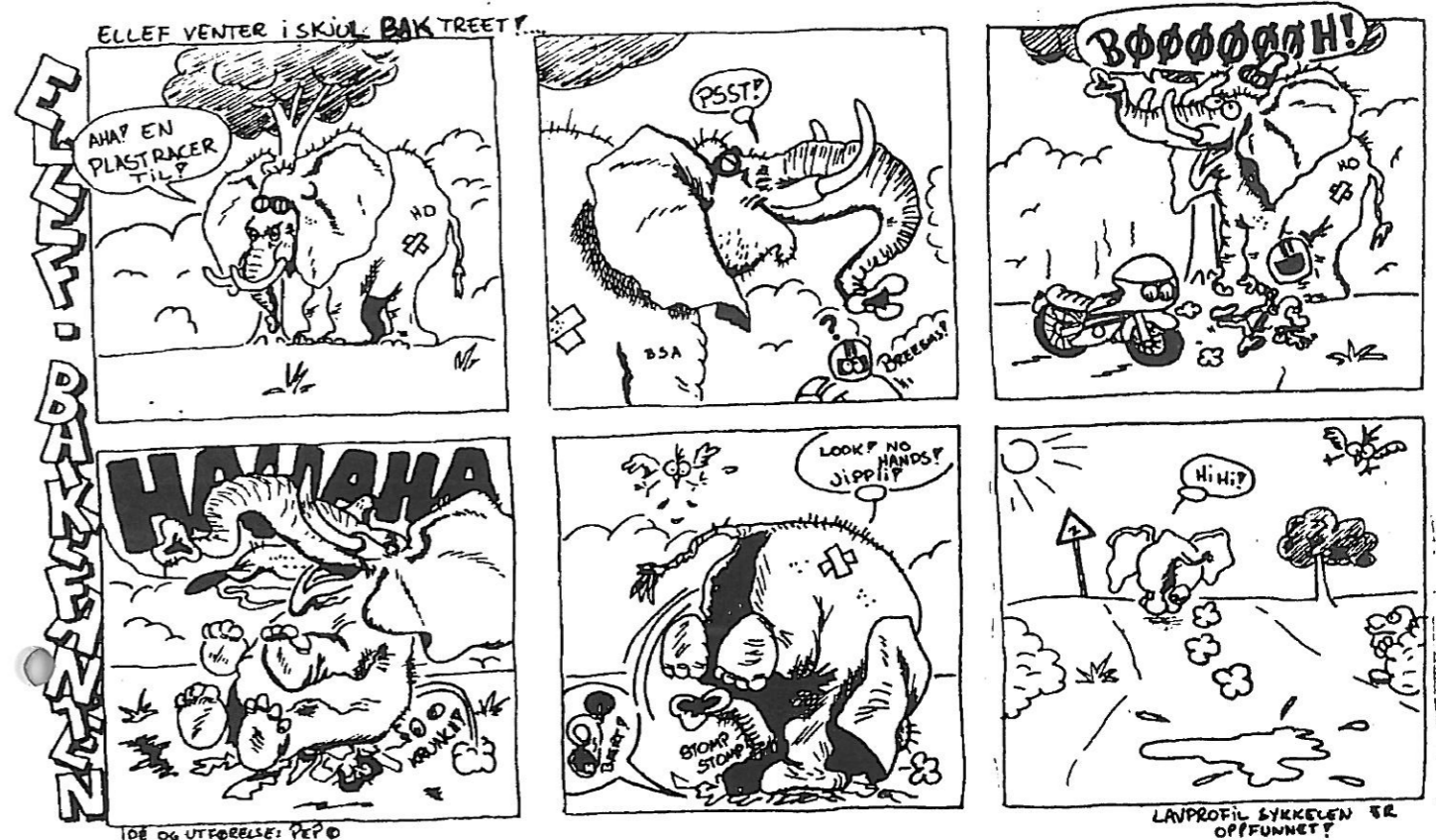
Da NMCU (Norsk Motorcykel Union) ble spurt av TV-aksjonen '97 om å organisere en

innsamling til Jan Nilsens Minnefond svarte de umiddelbart, ja. Hovedstyret i Holy Riders har mottatt brev fra NMCU med oppfordring om å samle inn penger til dette Minnefondet, f.eks. med en 20-kroning fra hvert medlem.

Vi utfordrer alle avdelingsledere til å sende inn et samlet beløp fra avdelingen. Det er også mulig for enkeltpersoner å sende inn en gave. Dette må skje snarest!

Postgirokonto:

8200.06.46284
Til: Jan Nilsens Minnefond
TV-AKSJONEN 97

Dette er historien om en fantastisk motorsykkeltur til et fantastisk land. Anledningen var det årlige EMC-treffet (European Motorcyclists for Christ) som i år ble arrangert i Sand/Schönbühl like utenfor hovedstaden Bern 10.-12. august '97. Treffet går som kjent på omgang til forskjellige land hvert år, og denne gangen var det altså Sveits som var arrangør for det 8. EMC-treffet.

Det var med friskt mot vi salet på Suzuki'en (GSX 1100 EF) søndag 3. august, og la i vei fra Bergen retning Larvik, to på en sykkel. Etter litt søvn på fjell og ved fjord i Norge, la vi ut på motorvei og Autobahn gjennom Danmark og Tyskland. Med minimale tekniske problemer og traumatiske opplevelser (skifta dynamo i Århus Danmark, og sveiset/festet eksosanlegg i Olten, Sveits, pluss en kjapp 2 timers overnatting under et tre i en skog utenfor Heidelberg, Tyskland) ankom vi treffplassen i Sand/Schönbühl utpå ettermiddagen torsdag 7. august. Porten var låst, og plassen var ganske øde og forlatt.

Grytidlig fredag morgen

Etter en kjapp telefon til innkvarteringsmester Georgio Macalao insisterte han på å få ordne overnatting til oss. Vi havnet hos et fenomenalt koselig ektepar, Erika og Urs. Urs er forøvrig president i «J.Wings».

Etter en god natts søvn, stilte vi grytidlig fredag morgen på treffplassen sammen med resten av medlemmene i «J.Wings» og «MCCM», de to klubbene som stod som arrangør for treffet.

Etter at ansvar og oppgaver var fordelt,

Treffområdet!

Tekst/foto: Magne Vevle og Vidar Skartveit

samlet alle seg til en bønnestund. Det var en utrolig opplevelse å sitte der sammen med personer en aldri hadde møtt før, bønner ble bedt på tysk, sveitsertysk, fransk, engelsk, nederlandsk og norsk, og samtidig oppleve Guds nærhet og et fantastisk fellesskap med brødre og søstre i Herren.

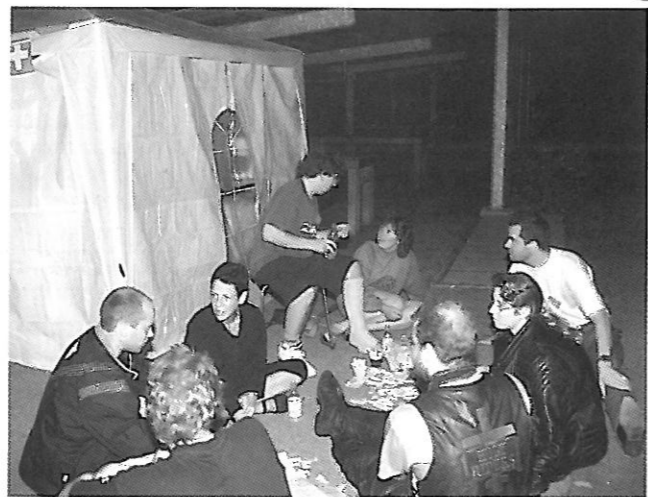
I og med at vi kom så tidlig, fikk vi mulighet til å springe i veien for arrangørene (og hjelpe til med de siste forberedelsene til resten av treffdeltakerne kom senere på dagen). På den måten kom vi i god kontakt med sveitserne og de andre som var tidlig ute, bl.a. Alan fra CMA i England.

Sveitserne laget kjempeopplegg

Selve treffet ble holdt i en militærleir, med luksus innkvartering på sovesal - innendørs! Noen få utvalgte fikk anledning til å «velge» mellom en- eller tomansrom, mens de fleste «valgte» de mer romslige sovesalene med plass til 32 slitne motorsyklister. Vel, om folket ble skuffet over at de ikke fikk luften sine, så skjulte de det i alle fall godt. Kort fortalt hadde sveitserne laget et kjempeopplegg, både med overnatting, god mat for kropp og sjel, pluss masse aktiviteter for sosialisering og organisert utdritting.

Treffet startet fredag kveld med en presentasjon av alle klubbene. Etterpå var det lovsangs-

møte. En livlig kar fra USA ledet an sammen med et lovsangsteam, og lovsangen fikk utløp

Natteliv på EMC-treffet kl. 03.30. Mimring ...

både på engelsk, tysk og fransk. Lørdag var det «swissrun» med lokale varianter av «silly games».

Vidars (uoffisielle) treff-fakta:

I overkant av 200 deltakerer.

Representerte nasjonaliteter:

Sveits, Tyskland, Danmark, Nederland, Frankrike, Belgia, England, Skottland, Sverige, Finland og Norge.

Best representerte utenlandske klubb: Holy Riders from Norway (18 deltakere)!

Lengst kjørte:

En svenske från Norrland, med ca. 3500 km tilbakelagt.

Lengst kjørte dame:

Camilla Øvland fra Norge!! med ca. 2800 km tilbakelagt.

Guidet tur

Etter at treffet var ferdig på søndag ble vi invitert med på guidet tur av en blid og sjarmende sveitserdame. Hun heter Petra Winkler, og utpekte seg selv (med sin høyt avholdte Honda 250-ccm) til gåsemor for ikke mindre enn 8 personer; deriblant 5 nordmenn, 1 nederlander, 1 tysker og venninnen Regula, også fra Sveits.

Så Honda 250'en tok ledelsen foran en Gold Wing, en 1100 Suzuki, en BMW, en HD, en CB 750, og sist men ikke minst Regula på en uvanlig sprek Dominator..... Og for å være helt ærlig holdt faktisk 250'en på å kjøre fra oss opp den og svingte veien gjennom Sustenpasset (2224 m.o.h.). Gjestfri som få inviterte Petra hele gjengen med hjem til den vesle idyllen av en sveitserlandsby som ho er i, Mollis.

Sveits - en naturperle

For de som ikke skulle vite det, så er Sveits et ganske lite land. Avstanden nord/ sør er bare ca. 220 km på det meste, og 360 km øst/ vest. Så en kommer seg relativt raskt fra den ene naturperlen til den andre. For er det noe Sveits har i rikelig av, så er det uovertrufne naturopplevelser og landskapsformasjoner. Med utgangspunkt fra Mollis hadde vi flere flotte utflukter og turer. En dag var vi og badet i Klöntaler See (jfr. turkart). Og med et ruvende fjellmassiv som stod loddrett opp fra innsjøen, var det litt av en opplevelse. En annen dag gikk turen forbi Klöntaler-sjøen, og opp gjennom et av de mange utrolige fjellpassene i Sveits, Pragelpasset. Dette stiger «bare» til 1550

m.o.h., noe som er for beskjedent å regne i sveitsisk målestokk. Men det som var spesielt med Pragelpasset, var at det lå et lite, hardført fjellkapell der oppe. Kapellet står alltid åpent, så vi stanset en liten halvtime, og var inne og tok inn stillheten og roen som rådet der. Etterpå klatret vi ned (18% helling!) mot byen Schwytz, videre til Altdorf og over Klausenpasset (1948 m.o.h.) tilbake til Mollis.

Om kvelden same dagen dro vi til Bad Ragaz for å plukke opp Regula. Ho tok ledel-

Interlaken i Sveits. F.v. øverst: Jan, Petra, Regula, Vidar, Ole Anders, Magne, Torhild, Svein, og ?.

sen an gjennom Lichtenstein (tok ca. 20 minutt!) og inn igjen i Sveits, til Gams, der vi var invitert på grillparty hos foreldrene hennes.

Sveitserdame snakket norsk

Vi fikk også tid til en kveld på pizzeria der vi traff en hyggelig sveitserdame som snakket norsk! Ho heiter Daniela, og treffet var ikke helt tilfeldig. Daniela har nemlig studert norsk og nordisk i bl.a. Sverige og Norge, og ho har satt seg det mål å lære Petra noen norske glo-

Den tyske klubben gav dette skiltet i gave til arrangørene av EMC-treffet. Sveits er jo et rikt land hvor de har alt... men tydelig nok ikke dette skiltet!

ser. Petra har nemlig store planer om å gå på bibelskole i Norge neste år. Så for å lettare komme på talefot med norske heimfødingar, vil hun altså lære seg litt av dette merkelege minoritetsspråket som bare vel 4 millioner + noen emigranter (knappt?). Vel, vi ønsker i alle fall Petra lykke til med oppgaven!

Dessverre, alt har en ende. Så også 6 fabelaktige dager i eventyrlandet Sveits. Men noe som ikke vil forsvinne så raskt er våre inntrykk og minner fra denne turen. Møtet med folk, natur og språk (!) har nok ryddet plass i hjerterøttene selv hos stolte nordmenn.

**Auf Wiedersehen,
Schweitz!**

Denne EMC-artikkelen finner du også på internet: <http://www.hib.no/?el364/swisstour/swissnor.htm>

Tidligere EMC-treff:

1) 1990:	Holland	5) 1994:	Holland
2) 1991:	Danmark	6) 1995:	Frankrike
3) 1992:	England	7) 1996:	Finland
4) 1993:	Norge	8) 1997:	Sveits

Neste år blir EMC-treffet i England!

Turen til EMC... og litt til...

Skildret av Ann Kristin Aanensen (avd. Aust-Agder)

En munter gjeng reiste den 3. august over fjorden med Danskeferja. I Danmark møtte vi vårt kjære presidentpar, Harald og Anita Vatne. Hovedmålet vårt var EMC Rally i Sveits.

«Villa Löwenherz»

Vi (Geir Føreland, Bianca Brekke, Ole Anders Ellingsberg, Knut Tangerud og Jens Føreland fra avd. Kr.sand, og Linda Askeland og Ann Kristin Aanensen fra avd. Aust-Agder) suste gjennom Danmark, over grensa til Tyskland og inn på en bensinstasjon hvor vi traff en likesinn. Han anbefalte oss et overnattingssted som heter VILLA LÖWENHERZ. Vi kjørte dit og fant ut at det var et gammelt koselig MC-hotell. Det var visst andre Holy Riders-folk som også hadde vært der før oss, for på veggen kjente vi igjen tøymerket vårt og ei gammel Holy Riders-t-skjorte som hang sammen med hundrevis av andre t-skjorter. Turen gikk videre gjennom Tyskland på gamle koselige veier og gjennom små fine landsbyer.

I Stuttgart besøkte vi Mondo som noen av oss ble kjent med da han var på ferie i Norge i sommer. Gjestfriheten i det hjemmet var helt enorm.

Foreldrene laget mat til oss i ett sett og faren fortalte oss masse fra menigheten han var pastor i og prosjektene der.

Så bar turen videre, og det er ikke alltid alt går like greit... Vi skulle omsider ut på den store stygge Autobahn. Og det kan være skummelt. Linda sto og ventet på at det skulle bli klart da en stor OLE BRUMM plutselig kom veltende over henne. Det viste seg riktignok å være Ole Anders (burde vært gul) som trodde at Linda var begynt å kjøre. Dere kan tenke dere - en skikkelig BRUMM velt. Det hele endte bra, tross at sykkelene til Ole Anders måtte på verksted noen timer.

EMC Rally

Ved ankomst EMC Rally i Sveits ble gleden stor. Vi traff bl.a. andre Holy Riders-folk fra Bergen der og kunne snakke litt norsk igjen. Vi ble innlosjert i gamle militærbrakkere og lurte litt på om de hadde lurt oss?

Morgensamlingene var fine, men de tok vél lang tid, da alt ble oversatt til ørtens språk. Trefflekene var derimot ganske artige med mange typisk sveitsiske idretter. Vi gjorde det

forresten bra i kirsebærsteinspytting etter poeng. På lørdagskvelden var det musikk og masse gøy. Vi fikk premie for størst klubb og lengst kjørte.

Anita hadde det ikke fullt så gøy. Hun måtte på sykehuset med en forstuet ankel. Men hun slapp heldigvis ut igjen og ville fortsette turen på krykker! Topp Anita!

Neste år blir treffet i England!

«Spagettiland»

Etter treffet vendte Ole Anders, Bianca og Geir nesa hjemover, mens vi andre kjørte videre sørover. Vi kjørte gjennom Sveits opp i

På ferie i Sør-Europa: Jens (f.v.), Linda, Anita, Knut, Harald og Ole Anders. Foto: Ann Kristin Aanensen.

fjellene og inn i verdens lengste tunnell Grand St. Bernard. Og plutselig var vi i «Spagettiland». Vi kjørte og kjørte. Snart ble det kveld og vi hadde ikke funnet noe overnattingssted. Litt mat måtte vi ha, så vi suste inn på en bensinstasjon med kafeteria. Harald prøvde å spørre etter en campingplass, men politimannen i politibilen bare sveivet opp vinduet og kjørte videre.

Inne på kafeteriaen snakket de bare «spagettispråk» og de ville så visst ikke ha noe visakort heller. Vi kjørte videre, og ble omsider guidet inn på et hotell i Torino av to gamle menn. Vi stod tidlig opp dagen etter, for vi ville fortsette på vår «Spagettiland».

Min desidert verste bursdag

Gleden var stor da vi kom til Monaco og Nice. Det var deilig å se havet igjen. Men så begynte det å regne, og det noe så alvorlig. Vi trodde vi hadde to lokalkjente med oss, men de mente at alt hadde flyttet på seg siden sist... Det ble kveld og vi ble våte og kalde. Så fant vi ut at alle hotellene var opptatt og campingplassene hadde gjemt seg. Jentene var ikke noe særlig å

ha med å gjøre akkurat da, og Ann Kristin hadde sin desidert verste bursdag i sitt liv.

Vi tenkte det var best å komme oss ut av byen. Så begynte vi å spørre oss fram. Vi ble anbefalt et hotell oppi fjellsiden som helt sikkert var ledig, og vi ble glade for å høre dette og kjørte videre med stor forventning. Det bar oppover og rundt og rundt - egentlig burde vi vel ha klatret det siste stykket... Endelig var vi framme, men det var fullt! Klokketårnet var masse. Etter mye om og men fikk vi en plass i et herberge. De ordnet en sal i kjelleren til oss og dekket et bord og serverte deilige baguetter og bursdagskake! Den natten sov vi godt. Neste dag beveget ikke vi jenter oss, før vi hadde ordnet en campingplass i Menton og bedt for dagen!

Det ble fint vær og vi hadde deilige dager på den franske riviera. Snakket forøvrig med Kjell Inge Røkke på stranda i Monte Carlo.

Hjemturen

På hjemturen kjørte vi gjennom Beneluxlandene. Endelig kom vi til «Aberdochland» hvor det går an å gjøre seg forstått. På Autobahn lå Harald først, helt til vi ikke så noe mer, for vi var fulle av olje alle sammen.

Endelig kom vi til «Rødepølsersland». Det ble godt for oss, men ikke for Harald. Han kjørte gjennom Danmark uten clutch. Vi overnattet i Aalborg hos Helge Flatøy i Tribe of Judah. Vi måtte sku Harleyen på ferja. Dette var nok et nederlag for Harald som hadde skrytt så av sykkelene hele

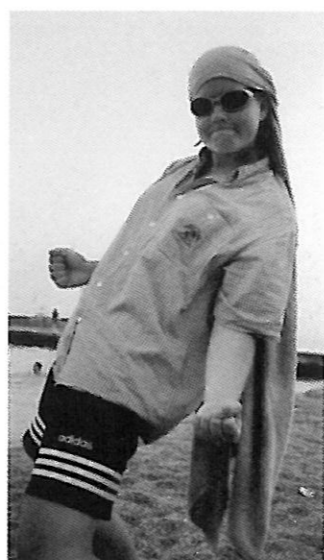
turen.

Linda sang «Mikkel Rev» på scena på ferja og fikk diplom av Captain Kid. (Hadde ikke hun fått spillet fra seg nok på turen?)

Egentlig var alle enige om at det hadde vært en flott tur, selv om det skortet litt på tålmodigheten iblant...

Artikkelforfatteren selv!

Foto: Linda Askeland

Evangeliseringsuke på Øland

Tekst/foto: Irene Aas og Marte Kari Solheim

På årets Pilegrimstreff i Seljord i juni kom Roland Utbult éns ærend fra Sverige for å invitere Holy Riders-medlemmer på evangeliseringsuke på Øland, 15.-20. juli. Vi skulle være med som et innslag i aksjonen «On the road for Jesus».

Tidligere president i Holy Riders MC, Dag Arne Saltnes, fikk flere telefoner fra interesserte i klubben, men det endte med at ti medlemmer fra avd. Vestfold bestemte seg for å dra. Vi visste ikke mye om hva som ventet oss, så vi var temmelig spente.

Tirsdag 15. juli dro tre sykler fra Sandefjord til Strømstad. Allerede på Strømstadferja dukket Dag Arne opp, som sammen med Rune og Sigrun Enstad, Marte Kari Solheim, Morten Johansen, Trond Haraldsen og Irene Aas ladet opp til kjøreturen. Vi ble visst lagt merke til...!

Hva slags «evangelister» var dette

Vel nede på Klintagården camping på Øland ble vi møtt av vår egen Per Egil Grimstad, gårdsbestyrer Reinert, gårdspastor Peter Håkanson og «vertspar» Roger og Lotta. Per Egil lurte på hvor i all verden vi ble av og hvorfor vi hadde brukt så lang tid! Vi hadde feriefølelse og stoppet «ørten» ganger, koste oss, lo og spiste. Enkelte prøvde seg på litt svensk Wasakorv... Vi var dønn slitne etter turen og bare lo. Peter lurte nok på hva slags «evangelister» de hadde fått på besøk... Likevel fikk vi deilig velkomstmatt i form av rundstykker og Fanta-bokser.

I løpet av uke fikk vi bli kjent med Øland, som er en naturperle. På sykkel passerte vi mange flotte gårder og vindmøller. Morten var begeistret for de svenske kuene som hadde horn! Øland er flatt og har milelange sandstrender. Broen fra Kalmar til Øland er 6072 meter og hadde 170 lysstolper, ifølge Irene. Turistattraksjoner er Solliden

F.v.: Per Egil Grimstad, Trond Haraldsen og Rune Enstad på rollerbladens foran Borgholm kirke.

Slott, en av det svenske kongeparets sommerboliger, og de gamle slottsruinene.

Onsdag kom Venja og Johan Inge Gjermundrød og Jan Ivar Åsrøm. De hadde kjørt i regn gjennom Sverige, men på Øland skinte solen. Ganske vanlig, ifølge «de innfødte».

Dagene på Klintagården gikk med til å delta på morgen- og kveldsmøte på camping og konsert i Borgholm på kvelden.

Samlingene i Klintagårdens kapell hver morgen var kjempefine. Der forberedte vi oss til dagens gjøremål. Roland Utbult og Dag Arne Saltnes, som også ellers var sammen med oss, hadde utekonsert i Borgholm. Ingmar Olsson som også deltok, fikk med seg forsamlingen på kjente sangstrofer og spennende «beiføring».

På konserten og i byen ellers kom vi i kontakt med mennesker som vi fikk snakke

Noen av gjengen samlet i Borgholm. F.v.: Venja Gjermundrød, Roland Utbult, Dag Arne Saltnes, Peter Håkanson, Morten Johansen, Reinert, og John Ing Gjermundrød (foran).

Fikk kost, losji og 400 til bensin

Innimellom det faste oppsatte programmet, prøvde vi å få tid til å bade, spise og sole oss. Været var topp hele uka, så noen av oss ble til og med litt solbrente. For å være med på denne turen fikk vi kost, losji og 400 kroner til bensin. Megatopp!

Fire personer ønsket å sove for seg selv og slo opp telt. Vi andre seks ble innlosjert på sovesal i køysenger sammen med to svensker.

De knuttarna tar inte till våld

- overskriften i en svensk avis!

med om Jesus. Spennende! Det er fantastisk hvordan Gud kan bruke det som er lite til å utføre noe stort!

Før arrangementene delte vi ut flyerblader i byen. Disse fløy ut - bokstavelig talt - da gjengen på rollerbladens gjorde Borgholm utrygg. Engstelige turister og «innfødte» trakk seg raskt til side da fartsfantomene Irene og Marte Kari sparket fra. Per Egil utbrøt med tyngde: DETTE er farlig!

F.v.: Per Egil Grimstad, Trond Haraldsen og Rune Enstad på rollerbladens foran Borgholm kirke.

Kjempesosialt! To kvelder på rad fikk vi kjeft fra de i etasjen over oss. De likte ikke lyden av latter og hadde visst barn...

Velkomme tilbake neste år

Fra fredag til søndag skulle det være et MC-treff på camping - noe vi ikke så noe særlig til. Bare ca. 30-40 sykler var spredt rundt omkring på den store plassen. Alle MC-treff har et fellesarrangement, og i Sverige er det rally! Vi kjørte rundt på øya etter kart og løste svenske gåter.

Vi som var med til Øland var enige i at det var en fantastisk uke. Det ga oss mye i form av åndelig og sosialt fellesskap. Det var vél verdt å bruke en ukens ferie til dette. Gårdspastoren Peter Håkanson ønsket oss velkommen tilbake neste år, og ba oss ta med ti «Holy Riders» til. Vi gleder oss!

Kjella deler sitt vitnesbyrd...

- tidligere medlem av Rats MC

Jeg var medlem av Rats MC i Oslo. Der var det utrolig mye artig som hendte, både med og uten alkohol. Problemene begynte egentlig en del år tidligere. Allerede i 7. klasse spurte mange meg om jeg var alkoholiker... Etter en stund kjøpte jeg meg en sykkel. Så kom MC inn i mitt liv. Topp, tenkte jeg. Jeg kunne ikke få det bedre. Jeg var innom to klubber før jeg meldte meg inn i Rats MC. For meg så var det det største som hadde hendt meg. Vi var en gjeng på 8 stk. som likte å bli sørpedrita og leve på treff. Jeg husker jeg takka Gud allerede da for at han hadde gitt meg et så fint liv med mine klubbbrødre. Bedre kjærlighet fantes ikke. Sykkel og brødre er livet, tenkte jeg. Tilslutt tok det slutt. Jeg solgte sykkelen og meldte meg ut av klubben. Da var ikke livet så gøy lenger. Etter en stund kjøpte jeg meg en ny sykkel. Savna livet på treff. Men etterhvert ga ikke det livet meg noe mer. Jeg så en del fra Holy Riders som var på treff. Åssen kan de ha sånn glede uten alkohol og det andre? Og så var det igang. Jeg spurte og gravde om Jesus og Gud i «noen år». Jeg husker jeg var på treff på Dunke Jon i Fredrikstad. Der møtte jeg en fra Holy Riders (Martin fra Oslo-avdelingen. Gud velsigne deg!) Jeg tok ham med litt bort fra folkemengden. Jeg var full, og jeg tror jeg begynte å spørre om Jesus med en gang. Det var en herlig kar som snakka om Jesus og sa hvor god Han var. Søndag ble jeg med til Holy Riders avd. Ytre Østfold. «Herlige folk». Jeg

var litt nervøs. Bare kristne folk og jeg var nykter. «Skummelt». Har hørt om hjernevask. Jeg dro derfra og hørte ikke noe om Jesus hvis ikke jeg spurte. Så det er bare å ta seg en tur på Holy Riders-kåken. Men jeg kom hjem, og så ble det helg igjen. Da hadde jeg glemt hvor god Gud er, som Martin prata om. Så jeg havna utpå igjen. Ble nervøs. Hvem skulle jeg prate med nå? Det var ingen Holy Riders-folk tilstede. «Var i byen». Fant fram treffkalenderen (bibelen min før), og telefonnummeret til Holy Riders avd. Oslo. Jeg ringte kl. 06.00 om morgenen til avd.leder Ragnhild. «Utrolig søt stemme». Prata med henne til kl. 09.00. Vi ble enige om å møtes på Salem på Grünerløkka. Gleda meg skikkelig til å møte den vakre stemmen... «Hei, er det du som er Kjella?» var det en mørk manns stemme som sa. Ja, ja, tenkte jeg. Utrolig så fin stemme han hadde i telefonen. Men det var mannen hennes. Vi gikk inn på møtet. Utrolig kjedelig, men jeg så det var flere som ikke hadde sovet så mye. «Takk Arnstein». Jeg fikk ikke så mye ut av de første møtene jeg gikk på. Så var det klart for Pilegrimstreffet. Jeg hadde vært der før, men da som Rats MC og med medbrakt øl. Men nå var det annerledes. Prøvde å lure meg unna. Takk for at dere stilte opp, Arnstein og Ragnhild! «Er glad i dere». Jeg husker det ble spurt om noen ville opp og ta imot Jesus som sin frelser på lørdag kveld. Nei, tenkte jeg, men det var noe som dro meg opp. Etter en stund som kristen vet jeg at det var Den Hellige Ånd. Jeg gikk lykkelig rundt i en måneds tid og leste Bibelen og var på møter. Men så kom trangten til å ta meg en øl og bli snytten igjen. Jeg kom krammende tilbake og spurte Jesus om han ville ha meg tilbake. Jeg kjente en utrolig deilig følelse i hjertet mitt. Takk Jesus, var det eneste jeg fikk fram. Jesus har lovet oss tilgivelse, men ikke at alle ting skal være lette. Jeg har slitt en del med akkurat dette. Når jeg har vært nede, så har vel jeg gitt et feil bilde av Jesus. Gud og Jesus vil bare vise oss godhet og kjærlighet. Så jeg har skjont at Jesus må bli 100% i mitt liv. Det er dette jeg nå prøver å leve etter, og gjøre det min frelser sier til meg. Til slutt vil jeg takke alle i Holy Riders, Repent og Tribe, at dere viser folk at Jesus og Gud lever i dag. Og at dere godtar mennesker med dårlig lukt (96%) og tatovering. Gud velsigne dere alle Brødre og Søstre. Gud velsigne dere alle som leser dette.

Hilsen Kjella.

(Hvis du vil snakke med Kjella, ring: 909 33 490.)

Kjell Arne Gilje

Det var med forventninger jeg dro av gårde med folk fra Tribe of Juda til Super Rally i Sverige. Noen må jo dra i forveien med bil og henger da 3 stk. militærtelt skal settes opp. Malcolm fra Tribe of Juda i USA, Geir og Trude Øverleir, Kokken (Svein Tore Kristiansen) og jeg dro fra Holy Riders MC Oslo sitt klubbhus onsdag 14. mai kl. 23.37. Fin van Geir og Trude har. Nesten som å fly. Vel fremme kl. 06.00 på morgenen var det på tide å reise telt - noe vi ikke hadde gjort før, men det gikk seg til.

Tribe of Juda er en evangeliserende organisasjon.

SuperRally 1997

Tekst/foto: Øyvind Thorvaldsen

Litt fakta om Super Rally

Super Rally ble avholdt i den lille fete cowboybyen High Chapparal, som Big Bengt har reist midt i Sverige. Det kostet 500 spenn å komme innafor gjerdet!! Det gikk med ca. 110.000 liter øl, men så var det 23.000 mennesker der. Noe av høydepunktet var 17. mai. 7000 nordmenn, mer eller mindre klare - skrek av full hals «Ja, vi elsker...», akkompagnert av Divine Ducks from Norway.

Men for oss som var der for å opphøye Jesus, var det enda større å møte så mange åpne folk. Folk ble bedt for. Vi hadde flere lange samtaler om Jesus med mennesker som var søkende.

24 fra Tribe of Juda

Fra Tribe of Juda var det 24 oppmøtte medlemmer. Noen fra Norge, Tyskland og USA. Over dammen kom president Ben Priest og kona Tammy, visepresident Bill, Malcolm, og Mouse - et tidligere medlem av Bandidos i 31 år. Han ble frelst etter at kona hans begynte å gå i kirken til Tribe of Juda i Texas. Samme kveld som han tok imot Jesus forsvant røyk, alkohol og dop ut av hans liv. HALLELUJA!

Noen stusset litt da de så sååå mange kristne som satt og ba

F.v.: Ben (pres. Tribe of Juda USA), Edgar (pres. Tribe of Juda Scandinavia) og Bill (visepres. USA) - Blues Brothers.

om morgenen. Vi hadde fått plassert oss bra til da vi kom tidlig. Alle som skulle til teltene sine på denne delen av campen, måtte gå rundt teltene våre. Vi var også de eneste som fikk lov til å ha et lite bål - noe som trakk folk til oss om kveldene, da det var litt kjølig. Godt med kaffe var det også.

Jeg observerte at Elvis var tilstede, selv om jeg trodde han var død...! Men så feil kan man ta! Elvis er en trivelig kar fra Untouchable MC i Oslo. Hansen (Hans Jostein Veia) fra Karmøy var en av naboene våre, samt en hyggelig gjeng fra Veterans MC i Oslo.

Alt i alt var Super Rally et topp treff med mange fine HDer, da ingen andre kom inn. Et morsomt område, som kan anbefales et besøk dersom du er i nærheten.

Vi sees!
Hilsen Øyvind
Tribe of Juda Scandinavia

Til venstre: Kjapp tysker m/turbo og intercooler for Autobahn.

Ein annleis bygdemarknad

Betraktningar frå HOG-Rally i Kristiansand

Eg går litt tidlegare på fradag, og skal på Harley-treff i Kristiansand. Men du har hjo ikkje Harley. Nei, men det er eit prioritert treff frå Holy Riders si side, og me skal ha gratiskonsert i domkyrkja og greier. Det blir sikker tøft det.

Som sagt så gjort, eg tok med meg min Yamaha FJ1200 på eit reint Harley Davidson-treff. Fett nok det, måtte bare gøyma han litt bak domkyrkja då me kom fram på fredagskvelden. Men samtidig var det jo litt meir spesielt å sjå japanske sykklar i gatene denne helga.

Please welcome mister Larry Norm...

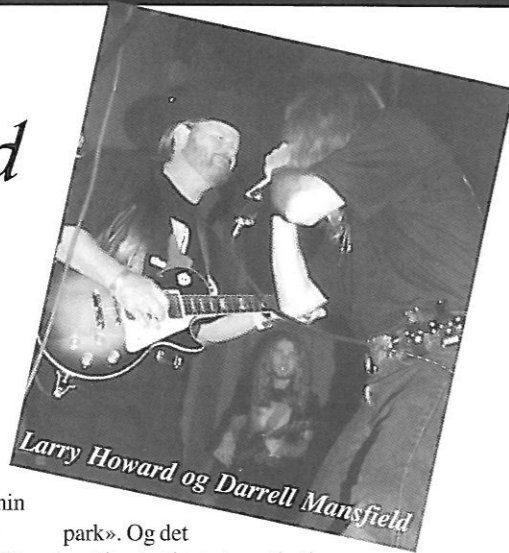
Gjengen frå Oslo kom stort sett fram i god tid før Darrell Mansfield og Larry Howard gjekk på «scena» i kyrkja, og dei som ikkje kom fram i tide gjekk glipp av høgdepunktet denne helga. Larry Norman dukke aldri opp, sjølv om Frants prøvde aldri så mykje å introdusere han. Men Larry Howard dukka opp med gitaren sin, saman med Darrell Mansfield, som vanleg med beltet fullt av munnspeil. To lokale musikarar hjalp dette til å bli ein blueskonsert ein vil hugsa. Darrell og Larry har alltid mykje bra å fara med, både musikalsk og ikkje minst innhaldsmessig. Både kristne og ikkjekristne fekk nok noko å tenkja på etter at seansen var over. Dette var midt i blinken på eit MC-treff av slik sort.

RBK (Rike Bikeres Klubb)

Men dette var altså eit arrangement som låg utanfor sjølve treffplassen på «Sørlandets Trav-

Lyspunkta i denne massa var eit par stilige trikar...

Larry Howard og Darrell Mansfield

park». Og det var denne plassen me skulle innta på lørdagen. Først var det bønne- og lovsangssamling i Salem, der ein del av dei tilreisande i klubben hadde gjort eit forsøk på å sova. Dette skulle bli spennande. Kom eg inn på treffplassen med ein FJ? Måtte eg gå

langt dersom eg ikkje fekk køyre inn? Men det gjekk greit det, alle som ville kom seg inn om dei hadde lyst. Trur eigentleg at arrangørane var glad til at det kom så mange som det gjorde, på tross av dei stygge værmeldingane me hadde sett på TV. For det var på langt nær så mange tilreisande som dei 6-10 000 ein hadde annonsert. Og dei som var inne vil kanskje forstå kva eg meiner med overskrifta, for dette var ikkje noko anna enn ein stor marknad. Skjønt «stor», det var mykje mindre der enn det eg hadde venta meg. Men om eg hadde lyst på Harley Davidson «junkfood», så hadde eg nok fått det eg ville ha.

Det andre som forundra meg litt var den relativt høge snittalderen på dei som var der. Den må ha vore på minst 40 år, noko som og gjenspeglar seg i sykkelutvalget. Her var det fullrigga Electraglide og liknande som var det som gjaldt. Og dei ombygde sykklane som i alle fall eg kom for å sjå, var det langt mellom. Stort sett var det motivlakkeringar som skilte ut dei spesielle sykklane. Mykje pengar var og lagt ned i

Turle vax og liknande.

Lyspunkta i denne massa var eit par stilige trikar, samt nokre tohjulingar av andre årgang. For ikkje å gløyme stuntmannen som hadde hatt nokre timar på sykkelen før. Prøv sjølv å få ein Electra Glide opp på bakhjulet, eller å spina blåroyk i sirklar med den. Men det var liksom det heile. Kanskje eg var litt negativ nå, men eg vart faktisk litt skuffa av dette treffet. Nå hadde eg kanskje hatt eit anna inntryk om eg hadde vore der på kveldstid på konsertane i hallen og låge i telt inne på travbanen, men det var i alle fall ikkje det same som eit vanleg MC-treff.

Rett mann på rett stad

All honør til Kristiansandavdelinga som stod i bresjen for HR «arrangementa», dei blei i alle fall gjennomført med sikker hånd. Det vart kanskje litt lite tid til å snakka med gamle kjente, men det var kanskje ikkje først og fremst derfor me var i byen. Holy Riders viste igjen i bybiletet trur eg, og me kan jo håpa at ein del såg litt meir enn bare skinnkledd personar med eit merkeleg merke på ryggen. Og eg trur heller ikkje dei som var innom i domkyrkja på fredagskvelden gjekk, eller skal me sei køyrde umerka heim til telta og hotellromma. Som sagt, Darrell Mansfield, nok ein gong rett mann på rett stad!!!!

Fra venstre: Darrell Mansfield, Larry Howard, Jan Haugland (Trommer) og Kjetil Dalland (Bass).

Oddmund Solheim (avd. Oslo)

Darrell Mansfield.

Fredagskveld ved kaffitetet

Etter en suveren konsert i Domkirka reiste vi ut til HOG-treffplassen og skulle være ved kaffitetet utover natta. Det var ikkje nogen folk der, så derfor tenkte me at me fekk fyra opp primusen og laga litt «egg-hakk» og eta brød. Men me mangla jo kniv! Me, var jo forøvrig mingode venn Reidar og min vakre viv Olaug.

Skrått over plassen satt noen tyskere i ei tvilsom tatto-sjappe, og eg gjekk bort til dei. «Können du einen bröt oppskjæren...?!» «Was?» sa han, mens lukta av gammelt oppvaskvann oste ut mellom dei manglande tennå.

Så måtte eg visa fram kneipbrødet, som hadde overlevd Råde-Kristiansand i øsende

regn og fått enkelte kosmetiske skader.

«Ähhh - brötskjæren!» sa han, og kikka meg inn i auene og granska brødet for evt. sprengstoff. Så, plutselig smalt det i ein 15 cm lang dings han hadde i handa.

Plutselig stod eg ansikt til ansikt med en sprettknivtype, midt i det tvilsomme HD-miljøet. Å huttetu!!! Eg som bare sko skjæra ett brød! Men, han tok nå kneipen og skar i vei. Eg takka med nogen tyske fremmedord så godt eg kunne, for det var jo mørkt. Og me opprettholdt kontakten heile helga!

HOG var jysla jillt!

Olav Røyneberg (avd. Ytre Østfold)

Rett satsing

Konserten fredag:

Sterk opplevelse, herlig musikk, god ånd.

Kaffitetet:

Pulsføler, flott måte å møte folk på, uformelt, men direkte.

Ellers:

HOG herved bekreftet: Harley Davidson; en aldri så liten avgud.

Strålende fornøyd fransk skinnselger:

«Jeg elsker norske leger og advokater som innbiller seg at de er bikere!»

HOG-97

Rett satsing Holy Riders.

Reidar Høgger'n (avd.leder Ytre Østfold)

Det var mange folk som stoppet ved kaffitetet og slo av en prat. Sunniva og Ann Kristin lytter til en svenske...

Ved HR-standen og kaffitetet... Harli-sporster!?

Supporter

Aldri før har jeg vært så stolt over å gå med et kors på ryggen. Det å få være med på innsiden av Holy Riders og se hvilken respekt dere yter i mc-miljøet rørte meg.

Jeg så Jesu arm rekt ut, det var en arm som oppsøkte og møtte. Hele tiden var den omgitt av en kjærlighet som lystet, det var så sterkt at det rørte alle som fikk et glimt av det og brant seg fast i alle som møtte det.

Holy Riders, dere er denne armen og TAKK for at jeg fikk være en levende supporter sammen med dere denne helgen.

Ann Kristin Kalleli

«...Something free in Norway...!» Det var populært med gratis kaffe og hjemmelaget sjokoladekake ved Holy Riders sin stand på HOG Rally. Her forsyner en tysker seg. I bakgrunn: Ann Kristin Kalleli og Sunniva Sandsmark.

forts. neste side!

Foto under HOG Rally: Bjørn Edvart Andersen og Anne Skaiå.

Takk til alle som deltok på HOG Rally!

Jeg vil gjerne få takke dere alle som deltok denne helgen. Jeg håper at dere hadde en fin helg og at dere følte dere var med på noe meningsfullt. Alle som deltok var med på å dra lasset denne helgen. Tusen hjertelig takk, og Gud velsigne dere tilbake for villigheten.

Vi nådde ut med budskapet om Jesus og fikk markert oss som klubb. Jeg skal hilse fra Darrell Mansfield og Larry Howard. De hadde virkelig sansen for måten vi lagde til opplegget denne helgen. Konserten i Domkirken på fredag ble en suksess med omkring 800 mennesker inne, stemning som var til å føle på kombinert med et sterkt budskap som ble tatt vel imot. Jeg vet om minst to mennesker som vi fikk be til frelse med i fortsettelsen av helgen, i tillegg var det mange andre innom kaffeteltet og ønsket forbønn. På grunn av uheldige omstendigheter sviktet HOG-komiteen på en del punkter i opplegget vi hadde sammen. Som kompensasjon for dette fikk vi i stedet 30 flere fribilletter til treffet enn vi skulle hatt. Det medførte at vi kunne få inn fire ganger så mange Holy Riders-folk på treffet enn opprinnelig.

Dette var første gang Holy Riders har hatt en slik form for «outreach», og det var med stor spenning vi startet på dette prosjektet. Med et enstemmig Hovedstyre som stod bak og støttet oss, trodde vi på at dette kunne bli bra. Li-

kevel var det mange ting som kunne gått galt underveis, og det har ikke manglet på advarsler om at klubben ikke skulle gå så kraftig inn for et lokalt treff i Kristiansand. Til det vil jeg kun svare at det «lokale» treffet samlet ca. 1850 Harleyer og mer enn 3000 mennesker fra alle verdensdeler i Kristiansand den helgen. Vi opplevde at Herren brukte oss og at mange mennesker oppsøkte oss for å høre om hva vi står for.

Det takker vi Gud for at vi fikk oppleve. Økonomisk gikk vi i balanse med utgifter og inntekter, til tross for at kiosksalget i byen sviktet helt på grunn av dårlig vær og lite folk. Men så lenge vi klarer å gå i balanse, synes jeg det er greit nok. Gjennomgangstonen fra de jeg pratet med, var at det hadde vært verdt hver ei krone og svettedråpe. Når vi kan få oppleve at mennesker tar imot frelsen og blir kristne, er det det største vi kan være med på som kristne.

Jeg håper at dette ikke vil bli siste gang vi satser på tilsvarende vis. Vi har lært en del om hva vi kan få til sammen og med Jesus på laget. Jeg tror særlig at strategien om å gjøre alt gratis var riktig. Når alt annet rundt oss koster noe, skal vi som kristne tilby oss å gjøre det gratis. Det blir lagt merke til at vi gjør noe, ikke at vi bare prater om det.

Frants Ellingsen (avd. Kr.sand)
Leder for Holy Riders HOG-komiteen

Frants takker her Linda Askeland for den enorme innsatsen hun gjorde som vip sjåfor for artistene, Darrell Mansfield og Larry Howard.

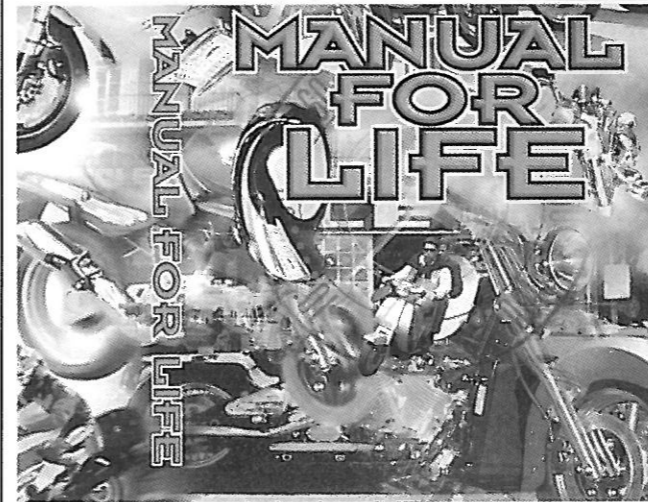

Selveste HOG Rally-sjefen, Trond Mellestrand. Takk for et godt samarbeid, Trond

Paraden inn til byen søndag.

Internasjonal spalte!

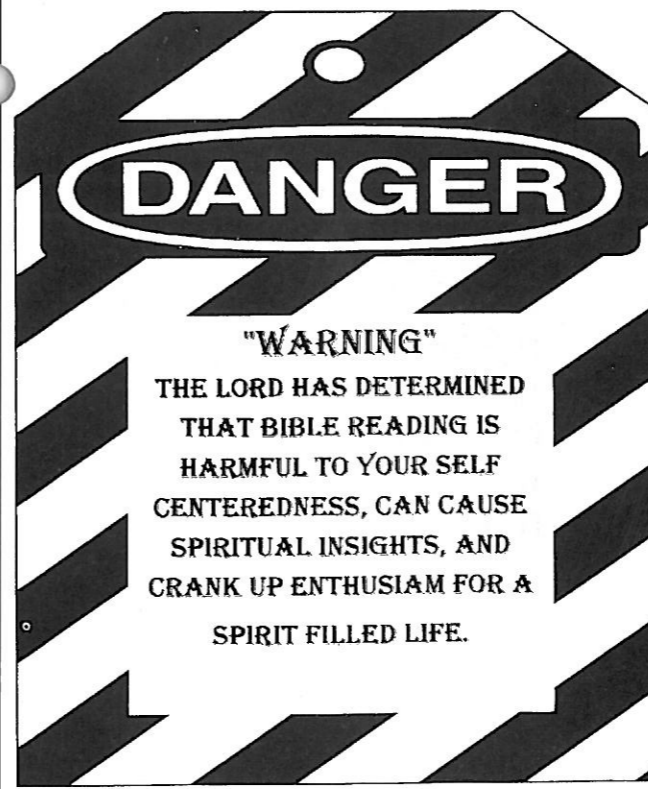
Omslaget på The Bikers' Bible.

The Bikers' Bible

CMA (Christian Motorcyclists Association) er en verdensomspennende motorsykkellorganisasjon som fokuserer på evangelisering. CMA i England har i år kommet ut med en bibel spesielt egnet for mc-folk, «Manual for Life».

«Etter å ha sett en amerikansk Vietnam-veteran-bibel fikk vi en visjon om å gjøre noe lignende», sier presidenten for CMA i England, Alan Lowther. «Vår visjon gikk ut på å lage en Bikers' Bible med et språk som lett ville bli forstått av menneskene vi møter - dem vi føler søker etter noe mer. Denne visjonen har nå gått i oppfyllelse og vårt håp er nå å se flere nyfrelste i Guds familie.»

Det er trykket fem tusen eksemplarer av «Manual for Life» som gis ut gratis. Dette prosjektet kom på £10,000.

«TENNPLUGGEN»

Skeive- betraktninger og frimodige ytringer med varierende utgangspunkt fra Arnstein Sanne...

De rake rørs prinsipp

Hører du til dem som mener at «rake rør» er tingen? Tror du kanskje til og med at jo mer lyd, jo bedre går det? Hvis vi måler sykkelens effekt i HK eller KW, vet vi, at effekten lett reduseres når man «modifiserer vekk» lyddemperne. Motorsykler, i alle fall moderne motorsykler, er konstruert for å gå best med lyddemper, konstruktøren hadde ikke tenkt seg et «ubegrenset» lydnivå. I verste fall kan slik redusering av motstand i systemet skade motoren eller redusere levetiden på sykkelen. Dessuten kan lydnivået være irriterende for omgivelsene og skadelig for hørselen.

Det virker som om en del mennesker tror at Guds vitner fungerer etter «de rake rørs prinsipp.» Det vil si at de tror at deres vitnesbyrd må være mest mulig fullt av kraftig lyd og minst mulig lyd-demping. Dette gir seg utslag i bruk av kraftige uttrykk og «store bokstaver». Det virker som om de opplever så mye mer enn andre, får så mye mer «direkte beskjeder» fra Gud, har det så storartet i Guds plan til enhver tid o.s.v. Disse menneskene høres så godt der de farer frem!

Det er klart at mennesker fra Konstruktørens side er utstyrt med forskjellige lyddempere, alt etter hvordan Konstruktøren har funnet det mest hensiktsmessig, men nettopp det er jo poenget! Det som er riktig lyd for en, er ikke nødvendigvis riktig for en annen.

Du som farer mer lyd stille fram, og tror at det må være noe feil med deg og ditt vitnesbyrd - kanskje er det slik du er tenkt å virke fra Konstruktørens side? Eller du som dunderer fram med masse lyd, kanskje bråk, og som egentlig aner at det var bedre å «kjøre med lyddemper» - kanskje skulle du, ved Konstruktøren hjelp, komme tilbake i original stand?

Tro ikke at vi i vårt lille «bakgårdsverksted» - også kalt jorden - er særlig kvalifisert til å skille effektøkende modifiseringer fra effekt-reducerende -, ja til og med skadelige sådanne! Vi er utstyrt med en usedvanlig rikholdig «instruksjons- og verkstedhåndbok», der finner du de beste råd og veiledninger. Les hva det står om «originaldeler» der! Mangfoldet er tingen! Riktig «lyddemping» er en del av mangfoldet. Det vil føre til forskjellig slags lyd og - lydnivå, og funksjonen vil være nærmest mulig opprinnelig hensikt. Så kom deg ut i daglig bruk, slik du var ment fra Konstruktørens side. Kanskje er effekten best med «original lyddemping.»

Er det lenge siden du har «vært på service»? Tenk at vi har tilgang til justerings- ombyggings- og trimmings- eksperten fra produsenten! Til Ham er det bare å komme! Ingen timebestilling.

Arnstein Sanne (avd. Vestfold)

Takk!
En hjertens takk for at du koordinerte Holy Riders sitt arrangement under HOG Rally, Frants, og for at du var pådriveren til at dette ble gjennomført.

Gud velsigne deg!

Etter ein rask gjennomgang av syklane på Pilegrims treffet i år, viste det seg at den vanlegaste sykkelen på plassen muligens var Suzuki GSX750ES. Det må derfor vere ein MC som er fornuftig, rimelig og som det går an å ha det moro lovleg på. Litt informasjon kan likevel komme til nytte om du lurar på å kjøpe ein.

Tekst/foto:
Leif Lia (HR avd. Trøndelag)

Karakteristikk

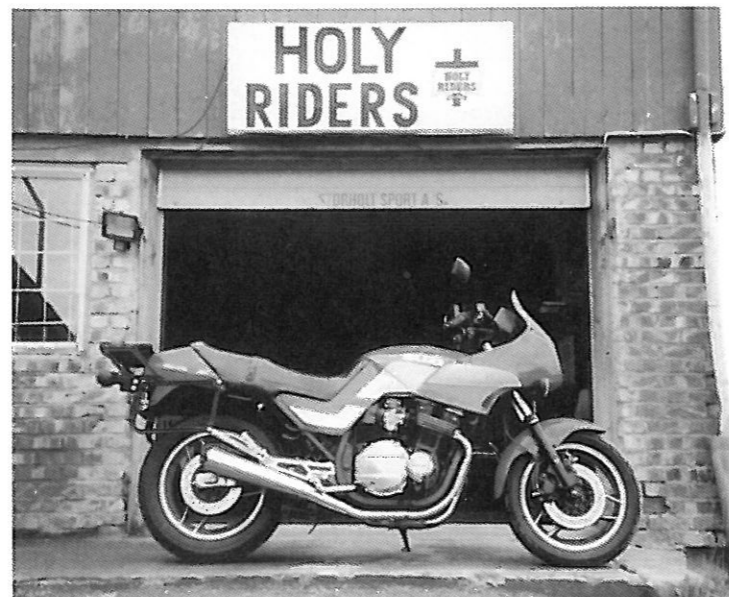
ES'en, som han ofte kallast, vart introdusert i 1983 som sportssykkel, men har seinare blitt forvist til ein plass som sportsturar. Men sidan sykkelen opprinneleg vart laga for sport, har han likevel meir sport enn langtur i seg. I 1983 var 750ES det mest sportslege Suzuki hadde, sjølv om storebror 1100ES hadde fleire hestekrefter. 1100ES og 750ES bør ikkje samanliknast for mykje, då 750ES er ein langt meir moderne og lettjørt sykkel. 750ES'en kan derfor karakteriserast som ein småsportsleg sykkel, som også er OK for turkøyning. ES'en kom i blått eller raudt med blankt eksosanlegg ifrå 1993-85. I 1986-87 vart ES'en levert med 90 HK, svart eksosanlegg og stort sett i fargekombinasjonen svart/raud.

Køyreiegenskapar

Som alle andre sportssyklar midt på 80-talet, vart 750ES'en utsyrt med 16" framhjul. Det sett preg på sykkelen, då den følast svært lettsvinga. Blir farten stor, kan den følast nesten som nervøs. Den lange akselavstanden på 151 cm hjelper noko på situasjonen. Sykkelen blir betre og betre dess krappare svingane er, og ein akseptabel nedleggs-vinkel gjer sitt til at du lett stoppar kjeften på tøffingar med større sykkel. Skulle nedlegget bli i overkant, skrapar midtstøtta ned. Støtta ligg mot to gummiknottar, så har litt å gå på.

Det som kan hindre svingkøyninga noko, er at støtdemparane på dei mest velbrukte utgåvene nå nærmar seg dei evige vaskebrett. Det merkast ved nedlegg i sving at baken liksom pendlar ifrå side til side, og du må kompensere med ratting. Fronten vert også ugrei når dempinga er utslitt. Med to på, vert ofte sykkelen direkte ustabil. Men med ein god dempar går sykkelen bra med to på, og nedleggsvinkelen endrast lite. Fjæra på monodemparen kan strammast trinlaust, og returdempinga har fire trinn. Du vil tru du har fått ny sykkel om du byttar til ein ny Øhlins-dempar, men det vil også lommeboka di tru.

Den tidsrette Anti-Dive løysinga ES'en har på gaffelen, er eit stempel som v.h.a. bremsetrykket hindrar gjennomstrøyming av gaffelolja. Det fører til at sykkelen ikkje dykkar under oppbremsing. Heilt ideelt i utgangspunktet, sidan sykkelen kan utstyrt med komfortabel framfjering, samstundes som sykkelens

styre-geometri ikkje endrast for mykje under oppbremsing. Men det kan då vere kjekt å ha litt demping når du bremsar óg. Under tunge nedbremsingar i stor fart, følast det som om fronten sprett bortover.

Bremsene på ES'en tek ikkje som bremsar på ein ny GSXR750, men er gode for si tid. Det krevast kraft i hendelen, og då er det ingen problem å låse framhjulet.

Sittestilling

Med normal kroppslengde sitt ein lett framoverlent, noko som gjer at ein får fin kontroll på sykkelen på gjennom svingane. Alle ifrå 160 cm til 190 cm kan fint bruke han, og den låge salen gjer at mange jenter trivast godt med ES'en. På ein førar på 180 cm treff vinden rett i haka, slik at kroppen vert avlasta for vind. Dessverre har Suzuki laga ein smal sal som etterkvart vert noko sigen, slik at lange etapper utan stopp vert smertefullt. Derimot har passasjeren det svært så triveleg. God og brei sal, med god plass til beina. (Sei det til ektefellen før du handlar!)

Motor

Luftkjølt rekkefirar, 16 ventilar og oljekjøling er troverdige saker. Når du har vridt på gassen eit par gonger, er det heller ingen tvil om at du køyrer ein Suzuki-motor. Den dreg reint og fint ned under 2000 o/min, men noko særleg moment har den ikkje på lågt turtal. Men ved 7000 o/min slår den til, og ein slik turtalsmotor kjennast faktisk sprek ut. Fin lyd ifrå 4-2 eksosanlegget understrekar draget.

Bensinforbruket ligg mellom 0.45 - 0.50 l/mil dersom ein velger ein køyrestil sykkelen likar. Med to på, krevast det bruk av girpedalen, og då glir forbruket like over 0.5 l/mil. Ein lite sliten ES treng du ikkje fylle olje på mellom oljeskifta, men ta ein kikk i

Brukttest!

peile-vindauget på høgre sida, lell. Stiller du derimot opp med i «Wheelracing» med nyoverhala motor, bør du ha ei oljeflaske på innerlomma.

Vedlikehald

Alle 10-15 år gamle syklar krev vedlikehald, og ES'en kan du trygt fikle litt med sjølv. Motoren er ein slitesterk sak, faktisk meir slitesterk enn gjennomsnittet for same tidsperiode. Flinker personar kan fikse ein del sjølv, men elles har verkstadane akseptable prisar på service. T.d. ei forgassar- og ventiljustering kostar omlag 1800.-. Erling Sande AS har redusert prisane på mange reservedelar, slik at det går an å kjøpe originale reservedelar. Tømming av Mikuni-forgassarane kan med fordel gjerast eit par gonger i året, enkelt med den lille tappeskruen. Instruksjonsboka på svensk forklarar det mest vanlege som oljeskift o.l. Skruar og maskineri held god standard, men ein fare kan vere at tidlegare eigarar har «reparert den i stykker». Oljeskift i framgaffelen er nødvendig for å sikre køyreiegenskapane.

Gode dekk er Metzeler ME33/99 eller Michelin Macadam 50. Prøv Michelin M59 bak i dimensjonen 140/80-17, så får du eit dekk med supre eigenskapar og god slitestyrke.

Verkstadhandbok frå Haynes eller Clymer finnst ikkje til 750 ES, men originalhandboka er god.

Typiske feil

Sjølv om ES'en er ein skikkeleg slitar, finnst det nokre gjengangarar.

- * Ladeanlegget er gjennomgåande for svakt dimensjonert (typisk 80-tals Suzuki).
- * Spenningsregulatoren kan gå dersom du har dårleg batteri. Bytt batteri kvart 2-3 år. Statoren held 50-60.000 km.
- * Klutsljamellane klappar på tomgangsurtal med klutsjen ute. Lyden er ufarleg, men sleipe selgarar stiller tomgangen høgt for å fjerne lyden.
- * Pakningen bak oljepumpa kan ryke av. Hiv deg på tennings-nykkelen og stopp! Enkel jobb på verkstad.
- * Armen til bakbremsen klirrar. Alu-muffa på baksvingen har fått for stort håll. Saken er ufarleg, men sjenerande.

- * Slangen til den hydrauliske stramminga på bakfjæra går sund. Delen finnst ikkje som reservedel, men ein supermekanikar kan erstatte slangen med ein bremseslange.

Lista kan virke lang, men mykje av det kan du rekne med på andre sykklar óg. Det leverast ei mengde uoriginale reservedelar til ES'en, men kjøp av delar hjå den lokale Suzukiforhandlaren kan ofte vere lurt.

Typiske orginaldelar som kan vere interessante for ein 750ES:

- Spenningsregulator 1453.-
- Stator 1758.-
- Komplette eksosanlegg 5996.-
- Kjede/drev sett (uorg.) 1160.-
- Simmeringar til gaffel, 2 stk 146.-
- Komplette bakdempar 4358.- (kjøp aldri brukt demper)
- Øhlins bakdempar 6377.-

Konklusjon

Det kan vere drastisk skilnad på ein lite sliten ES og ein nedsarva ein, slik at du må sjå deg godt om. Ingen ES'ar blir seld for under 30000.-, men ein sliten 83-mod (snart 15 år!) kan du la andre kjøpe. For ein fin 85-mod må du ut med 40-42000.-, og ein 86-mod går ofte for 40-45000.-. Får du tak i ein bra ES, vil du

Over: Under all bagasjen, Arne Volden og Kristoffer Mjølhus finnst det også ein GSX750ES.

bli glad i sykkelen. Du har gjort eit av dei mest fornuftige bruktkjøpa du kan i den prisklassen.

Tekniske data

Effekt: 86/90HK
v/9500 o/min

Dreiemoment: 68Nm
v/8500 o/min

Ramme: Dobbel firkantrør

Gaffelvinkel: 28°

Akselavstand: 151 cm

Tørrvekt: 215 kg

Serviceintervall: 6000 km

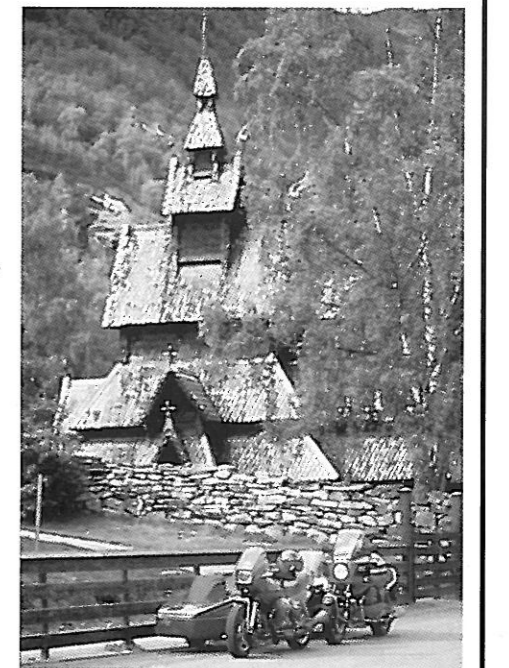

Livskvalitet

Bli lesar av MC-avisa, du også!

Årsabonnement kr. 330,-
Løssalg kr. 35,-

MC-avisa, Solagården, 4050 Sola.
Tlf. 51 69 67 80. Fax 51 69 67 81.

ennå ikke har blitt satt ut i livet. Ikke på grunn av at vi er så fantastiske planleggere. Nei, som sagt så har Ural'n sjel, eller som det etterhvert kunne se ut som, en egen vilje. Av og til ser det ut som om den ikke ville dit vi ville.

Den første turen vi hadde planlagt, var en tur over flere dager gjennom Sør-Sverige. Den begynte egentlig bra. Vi var allerede på ferie i Romsdalen. Sykkelen sto parkert i Langesund, så jeg reiste derfor og hentet den. Været var fint og sykkelen gikk bra. Alt var egentlig såre vel, helt til jeg stoppet ved Lygna på Hadeland for å spise.

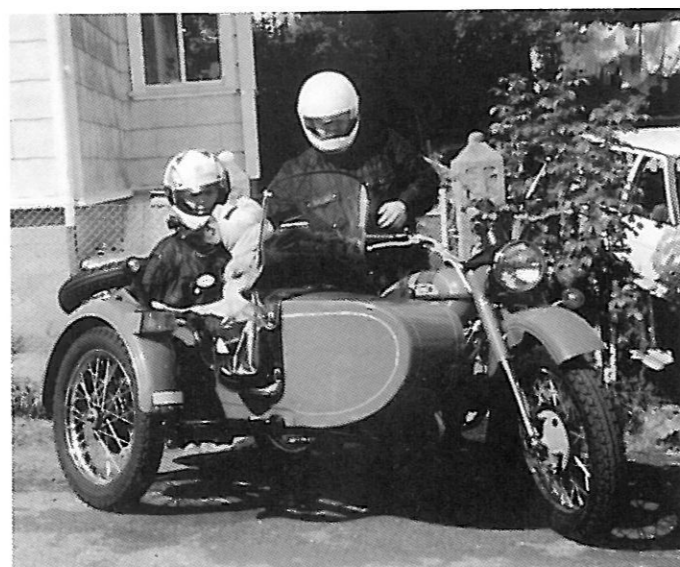
Da hamburgeren var borte, satte jeg meg på doningen igjen. Første gir inn, clutchen ut.....? Det eneste som skjedde var at det kom en lite hyggelig lyd fra drivakselen: RRRRRRRR. Fryktelig morsomt. Midt i Hadet-land og ingen kjente. Heldigvis skulle det vise seg at det var hjelp å få, så det ordnet seg jo på et vis.

Når omsider kardangen var sveiset, var det å lade opp til neste tur. Etter den første sesongen tok jeg en overhaling på motoren for å sette den i stand til neste sesong.

Endel til felles med HD

Denne sykkelen er ikke som andre moderne sykler. Den trenger omsorg og kjærlighet for å fungere. Faktisk har den endel til felles med HD i så måte. Nettopp det gjør at ikke hvem som helst kan eie slike sykler. Det kreves tålmodighet (rart at det har blitt 3 år), og liten eller ingen frykt for å bruke verktøy.

I 1996 reiste Uralen, Per Erik Prydz og jeg på Mefrichtyhap-treffet i Finspång i Sverige. Endelig klarte jeg å lure sykkelen over grensa. Selv på denne turen holdt Uralen på å snyte meg for en langtur. Vi hadde ikke kjørt mange kilometrene fra Per Erik, før vi hørte en merkelig lyd fra høyre sylinder. Vi kikket ned og så at sylinder og topp levde et eget liv, og truet med å ta seg en tur på egen hånd. På med nødstoppen (faktisk!) og skru fast saligheta. For dem som kjørte sammen med meg på Sverige-tur til Freedom-treffet i -89, kan jeg berolige med

Våren-95 klarte jeg å overtale kona til å kjøpe motorsykkel. Og det skulle bli en motorsykkel med sidevogn, slik at vi kunne ha med familien på tur. Det du nå kan få lese om, er noen av mine erfaringer med dette mesterverket fra Øst.

Nå har nok mye blitt sagt om dette noe spesielle kjøretøyet fra Sibir. Ural 650 med sidevogn. Den har en sjarm som ikke kan bortforklares. Den har lastekapasitet. Den er enkel å skru på, det er fullt mulig å ta en motoroverhaling underveis. Sist men ikke minst: Sykkelen har «sjel». Det skal ingen ta fra den.

I starten var det ikke så mye å utsette på teknikken, annet enn at bremsene virket når de selv fant det for godt. Bakfelgen så ut som det skulle være kjededrift på sykkelen, og at kjedet var badet i kjedespray. Dette var også åpenbart en av svakhetene på Uralen. Men ikke verre enn at det gikk an å leve med. Og med noen små justeringer og forbedringer gikk dette seg til.

Litt om de planlagte turene

Vi planla flere turer. Vi planla dem veldig godt faktisk, så godt at noen av planene

3 sesonger med russisk BMW-kopi

Av Bjørn Edvart Andersen

at jeg ikke har lagt meg til med nye vaner. også på denne turen gikk vi tom for bensin, kun én gang. Problemet denne gangen var at klokka var 12 på natta og det var langt mellom stasjonene, og spesielt Statoil som vi hadde kort til. Vi skjøv i over en time, med en gjennomsnittsfart av 5-6 km/t. Det var godt at det var kaldt og at det begynte å regne og snø. Vi holdt i hvertfall varmen. Rent bortsett fra det, oppførte ekvipasjen seg bra. Vi kom fram tilslutt og opplevde vel turen ganske positiv, når vi ser bort fra været.

Hva nå?

Nå har det gått en tid siden første turen med Uralen, og det er en ting som er helt sikkert: Uten min medfødte stahet og min kristne tro, ville ikke min tid sammen med Uralen min ha vart så lenge. Det er ikke så rent få ganger som sykkelen har begynt å krangle under en tur, at vi har sendt opp diverse tanker til han som har skapt mer fullkomne

ting enn dette underverk fra Øst.

Den erfaringen jeg har gjort meg er at utgangspunktet for denne sykkelen er bar. Det er BMW som er opphavet. Av BMW er du kommet, til Ural er du blitt, til BMW skal du igjen oppstå. Og akkurat dette er nok sant. I løpet av vinteren vil hjertet i doningen bli byttet ut med et med færre feil. En 750 eller 800 motor med dertil tilhørende forgassere og elektronikk. Dette får bli det første som byttes. Deretter følger nok også girkasse og drivverk etter.

Den sjarm og personlighet som sykkelen har nå, vil nok ikke på noen måte bli foringet av disse forandringene. Og skulle jeg får behov for å kjøre med en original Ural, så blir ikke det noe problem, for motoren blir fylt med olje og lagt på lager for senere bruk.

Og skulle du se en British Racing Green lakkert Ural med sidevogn som holder følge med trafikken på motorveien, så er det vår «nye» UMW på tur uten sine eiere.

Et forsøk på limerick...

En stor-optimist på Ural-tur fikk problemer da MC'n i stykker gikk. Ved reparasjonsstopp ble tålmod brukt opp. Nå driver'n visst egen MC-butikk.

En postordre-sjappe på Møre skal visst nok ha mye å gjøre med salg av så mangt til MC når'n langt og det, ganske uten å kjøre.

Arnstein Sanne

Sverd hugget

Andakt
v/Gunn Inger
Hanger
(HR avd.
Telemark)

- Jeg skal bare...først!

Husker du Albert Åberg fra Barne-TV? Han som alltid sa: «Jeg skal bare...på do, ha litt vann, si deg noe, osv. først.» når han ble bedt om å legge seg for kvelden.

Du har kanskje denne «vrien»: Jeg skal bare utdanne meg ferdig, feste litt, kjøre motorsykkel, reise litt - i det hele tatt styre livet mitt selv, uten for mange forpliktelser - først!

Jeg er litt sånn jeg også! Det er liksom «alltid» noe jeg bare skal gjøre først: lese avisen, se på TV, ta en telefon, vaske motorsykkelen, osv. Alt sammen er ting som er «kjekt å få gjort» - men må det nå absolutt gjøres før jeg leser i Bibelen og ber til Jesus?! Kjenner du deg litt igjen?

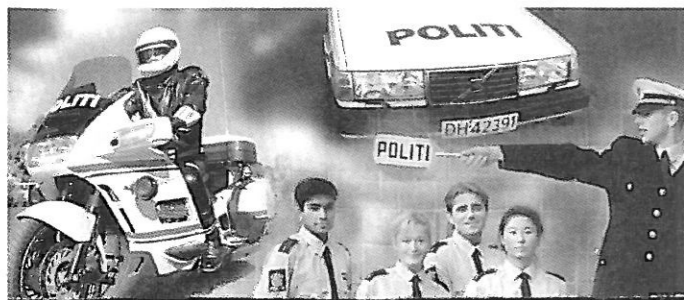
Jesus setter ting på rett plass i Matteus 6,33: «Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg.»

Jesus elsker å være sammen med vanlige mennesker, ateister og pessimister, religiøse og seriøse, den som stresser og den som «roer'n», den som er ener og den som er toer'n.

I Matteus 9,10 står det: «Senere var Jesus gjest hjemme hos Matteus, og det kom mange tollere og syndere og satt til bords sammen med Jesus og disiplene.» Jesus møter oss med kjærlighet og medfølelse, ikke først og fremst fordømmelse og straff. Han vil gjerne hjelpe den som trenger hjelp. «Og da han så folkemengden, syntes han inderlig synd på dem, for de var forkomne og hjelpeløse, som sauer uten hyrde.» (Matteus 9,36)

«...Ryktet om dette spredte seg over hele landsdelen.» (Matteus 9,26) For min egen del ønsker jeg å tro og leve livet mitt slik at ryktet om Jesus sprer seg omkring der jeg er!

Ønsker du?

BLÅLYS

Blålys er ment å være en spalte hvor leserne kan skrive/ringe inn spørsmål til politioverkonstabel Lars Ola Rusthen. Lars Ola er medlem av Holy Riders. Adr: PB 96, 3050 Mjøndalen. Tlf: 32 85 01 20 / 92 44 64 23. Da det ikke er kommet inn noen spørsmål denne gang, sakser vi her litt fra politibladet «Etterlyst»:

Erik J. Stabrun gjør nybrottsarbeide ved Oslo politikammer som Norges første og hittil eneste **politiprest**. - Et viktig tilbud til arrestanter, pårørende og tjenestemenn, mener Stabrun, som understreker at politipresten er mer enn bare forkynner!

-Jeg vil gjør politifolkene oppmerksomme på at de har fått en ny mann med på laget, og at de kan bruke meg som en slags «bedriftsprest». De kan komme og ta opp vanskelige ting fra tjenesten. For når noe er vanskelig, farefullt eller vondt har hendt, reises det ofte mange og belastende spørsmål. Da kan prestetjenesten være et supplement til kollegastøtten og psykologisk bistand. På prestekontoret kan alle snakke ut i fortrolighet. Jeg tror det er viktig at et slikt tilbud finnes, sier Stabrun.

I politiet er det fremdeles visse tendenser til macho-holdninger. Politifolk skal kunne takle alt selv. Hva mener presten? - Vi må få større forståelse for at det er styrke å trenge hverandre og fellesskapet, står Stabrun fast.

Vi må alle huske på å opprettholde menneskeverdet, og se mennesket bak situasjonen - slik at vi ikke gjør gjerningsmann og gjerning identisk, sier Stabrun avslutningsvis.

Importør av:

**Dynachain drev/kjeder Cromwell halvhjelmer
Mocoline kjøreklær og utstyr NS batterier
KJEDESETT OG BATTERIER**

KJEDEKIT

VT 600C..... **1190,-**
VF1000..... **1390,-**
XJ600..... **1390,-**
GR650..... **1290,-**
GS400.. **855,-/1190,-**
Alle mopeder..... **220,-**

BATTERIER

6N4A-2A..... **98,-**
6N4B-2A..... **105,-**
12N12A-4A-1... **330,-**
12N14-3A..... **375,-**
YB10L-A2..... **375,-**
YB14L-A2..... **397,-**
YB16B..... **543,-**
YB18L-A..... **490,-**

FORHANDLERE SOKES!

AmC motorsykkeldeler og utstyr **A/S**

Box17, 6360 Åfarnes Tlf/fax: 71229292

*Anne Sophie og Tony Wandu
giftet seg 2. august i København.*

Vi gratulerer hjerteligst!

Tony er president i den kristne MC-klubben Repent.

Unik chopper selges!

**Godkjent 621, 84 model
HD Sporster-chopper (ombygd 1991).
Calle's ramme. 1000cc.**

**Selges høystbydende
over kr. 110.000.**

Ring Pær fra Repent MC snarest!

**Tlf: 67 97 57 37 (priv.)
900 59 777 (mob.)**

Takk til givere!

Som kjent er lønnen til ansatt redaktør i POWER (50% stilling) basert på frivillige gaver. Hovedstyret ønsker å rette en stor TAKK til dere som er med på å gi til dette viktige arbeidet, både til dere som gir fast og til dere som har gitt et engangsbeløp! Fortsett sånn! Dette prosjektet går bra! Gud velsigne dere!

Hilsen Elisabeth Utne,
sekretær og ansvarlig for medarbeiderkonto.

Vil du bli en Holy Riders-venn?

Å bli en Holy Riders-venn vil si å være med å støtte Holy Riders sitt evangeliseringsarbeid i MC-miljøet ved å betale 200 kroner i året. Som støttemedlem har du ingen forpliktelser, men heller ingen medlemsrettigheter. Hvis du ønsker det vil du kunne få tilsendt bladet POWER. Kryss av på svarslippen nedenfor og send den inn.

Abonnet på bladet Power?

POWER er Holy Riders sitt medlemsblad. Det kommer ut 7-8 ganger i året. Hvis du synes dette bladet virket interessant, har vi også lyst til å gi muligheten til deg som ikke er medlem av Holy Riders å abonnere på det. Det koster 150 kroner i året.

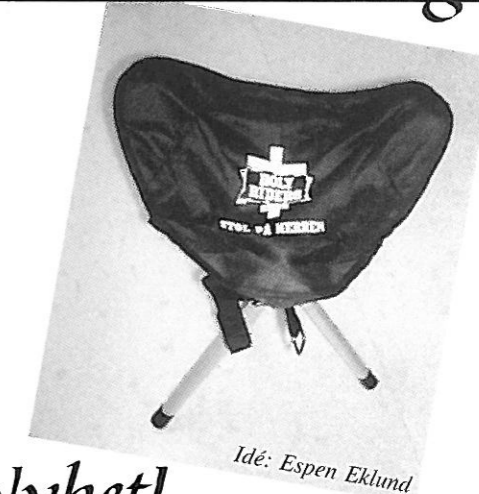
Bønnetjenesten!

I Holy Riders har vi startet en bønnetjeneste hvor personer i og utenfor klubben kommer sammen for å be. Bønn er kanskje noe av det vanskeligste, men vi tror det er noe av det viktigste arbeidet i Guds rike. Jesus tilbragte kvalitetstid i bønn. Han er vårt eksempel og Han åpnet veien til Gud vår Far. Derfor kan vi frimodig be med tillitt. Dersom du ønsker forbønn eller du vil vi skal være med å be for noe/noen, så må du gjerne ta kontakt.

Kontakt bønneringen når det trengs!
Ring Helge Brudeli på telefon:
32 72 11 29 / 911 80835.

Rekvisita til salgs!

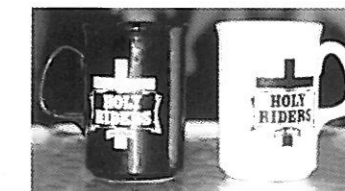

Idé: Espen Eklund

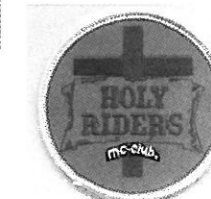
Nyhet!

Denne stolen ble først solgt under HOG Rally i Kristiansand i august og viste seg å være svært populær. Den er veldig lett, den er sammenleggbart og derfor grei å pakke sammen med telt eller liggeunderlag. Trykk: HR-logo og innskriften «Stol på Herren».

Stol, kr 150,-.

Krus, kr 40,-.
(6 stk. for 200,-)

Tøymerke, kr 30,-.

Svarslipp - POWER nr. 5/97.

Ditt navn/evt. klubb: _____
Adresse: _____
Postnr./sted: _____
Tlf: _____

Kryss av det som passer:

- Jeg/vi ønsker å abonnere på bladet POWER, (kr 150 pr/år).
 Jeg/vi ønsker å bli Holy Riders-venn, (kr 200 pr/år). Og motta POWER.
 Jeg/vi ønsker forbønn.
 Jeg/vi er interessert i å få nærmere kontakt med Holy Riders.

Bestilling (skriv antall i ruten):

- Stol, kr 150. Krus (hvitt/svart), kr 40 (6 for 200). Tøymerke, kr 30,-.

Ferdig utfyllt svarslipp sendes til:
Helge Brudeli
Gamle Gomsrudv. 3A, 3600 KONGSBERG.
(Porto kommer i tillegg til de oppgitte priser.)

Med dugg på vindskjermen

Et A-menneskes hjemtur fra treff.

Fosseduren vekker meg omtrent klokken halv seks. Jeg smyger meg ut av soveposen og hutrer av kulde mens jeg drar på meg de iskalde klærne, kryper ut gjennom teltåpningen og får duggdråper i nakken. Det klissvåte teltet blir raskt revet, stappet i trekket og surret på toppkofferten. Treffplassen ligger høstkald og stille i det motoren startes opp og jeg, stående på fothvilere for å se over vindskjermen, triller forsiktig mellom teltene i det duggvåte gresset.

Ute på grusveien girer jeg opp, gir gass og forsøker å styre utenom de verste hullene. Det er neppe mer enn 4-5 varmegrader, og tåkedottene beveger seg sakte og lavt over et lite vann ved veien. Et svanepar glir bortover den speilblanke vannflaten tett inntil hverandre, det ser ut som de hvisker romantisk sammen mens deres perfekte speilbilde følger dem. I det sola stiger over åskammen lager den en skinnende gullvei over vannet, og svanene får glorie. Et par fiskevak lager små ringer som brer seg i vannet før det hele blir til et speil igjen.

Ute på asfalten skyter jeg fart, men bremser ned før svingene, litt usikker på om det er glatt. I det jeg runder en sving i bedagelig tempo hugger jeg inn bremsene. I veikanten, like inntil asfalten, står en elgfamilie og titter på meg. De snur seg og lunter i rolig trav et stykke langs veien, svinger opp i lia og forsvinner blant trærne. Først elgkua, så kalven, og til slutt elgoksen. De er et elegant syn med hundrevis av kilo muskler som arbeider under det grove skinn. Litt lenger ned i dalen samler kuene seg ved ei grind - venter sikkert på å bli ropt inn til melking. De har nok et ganske annet liv enn elgene i skogen....

Snart svinger jeg inn på E18. Veien ligger øde foran meg, og jeg tenker med en viss skadefryd på B-menneskene som skal kjøre hjem i kø og eksos senere på dagen. Havet stikker helt inn til veien her, og småbåtene ligger og napper dovent i fortøyningene. En gåseflokk har tydelig vis funnet tiden inne til å dra sydover mot varmere strøk, den stryker lavt i plogform over tretoppene. I en annen situasjon ville jeg misunt dem, men nå har jeg det topp. Jeg stanser en stund, tar av hjelmen og setter meg på en bergknaus for å nyte naturen. Morgensolen leker seg i røde og gule løvtrær langs veien og gjør dem mer verdifulle enn penger. Det blinker og skinner i gull og sølv.

Om 2-3 timer er jeg hjemme, og har hatt en nytelse av en motorsykkelkultur som bare et A-menneske kan ha. Hva gjør det da om det er dugg på vindskjermen.

Arnstein Sanne

Høststemning!

Annes redaksjons-hjørne

Du må justere ventilene!

Etter å ha vært i minibanken, startet jeg opp sykkelen og gjorde meg klar for å kjøre videre. Da var det en ukjent mann kom over veien bort til meg og sa: «Du må justere ventilene!» Jeg ble ganske paff, og litt brydd over denne bemerkningen. Det var ikke dette jeg hadde lyst til å høre om den flotte VT'n min. Den skinte jo på utsiden. Uten å si så mye, kjørte jeg bare.

Like etter tenkte jeg på dette han sa: «Du må justere ventilene!». Egentlig hadde han rett. Så hvorfor svarte jeg ikke: «Ja, du har rett». Jeg tror jeg var for stolt til å innrømme det der og da, og at jeg egentlig ikke visste så mye om hva han snakket om og hvordan det skulle gjøres.

Jeg fikk omsider justert ventilene. Takk, Erwin Janz, for at du ville vise meg hvordan det skulle gjøres!

Dette er en del år siden, men jeg kom til å tenke på denne hendelsen da jeg skulle skrive noen ord i dette POWER.

Det kan være så polert og rent på ut-siden, men hvis maskineriet ikke blir tatt vare på, forfaller verket. Det er vi vel alle enige om.

«Kossen står det te på innsida di?» Kanskje tiden er inne for å justere før det blir for seint, eller at rett og slett det gamle trengs å bli byttet ut med nytt.

Hjertet er maskineriet vårt. I Bibelen står det mange vers om hjertet. Her er noen: «Bevar ditt hjerte framfor alt du bevarer, for livet går ut fra det.» (Ordspr. 4,23)

«Gud ser ikke på det som menneskene ser på. Menneskene ser på det ytre, men Herren ser på hjertet.» (1. Sam. 16,7)

«Jeg vil gi dere et nytt hjerte og la dere få en ny ånd inne i dere. Jeg vil ta steinhjertet ut av kroppen deres og gi dere et kjøtt-hjerte isteden.» (Esekiel 36,26)

Kanskje det er dette som må til?

«For hvis du bekjenner med din munn at Jesus er Herre, og tror i ditt hjerte at Gud har oppreist ham fra de døde, skal du bli frelst.» (Rom. 10,9). Jesus sier: «Tyven (satan) kommer bare for å stjele, drepe og ødelegge. Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod.» (Joh. 10,10).

Jeg tror at vi mennesker er Guds livsverk og at vi er skapt til å ha et hjerteforhold til Jesus. Men det betyr ikke at vi blir perfekte og at livet blir lett. Det dukker stadig opp ting i våre liv som vi må velge å gjøre noe med, hvis ikke må vi ta konsekvensen. Akkurat som det å holde en sykkel... Som presidenten vår Harald sier: «Bibelen er instruksjonsboka for livet mitt.» Les den med hjertet! GOD HØST!

Anne Skaiå

Glimt ifra Aust-Agder-treffet!

Arrangeres av Holy Riders i september hvert år.

Aust-Agder-treffet har de siste årene vært på det idylliske stedet Valborgland Gård, litt nord for Grimstad. Kreativiteten er stor når det gjelder leker og aktiviteter for både barn og voksne på dette treffet. Alt fra kjempesekkhopping, trillebårkjøring, skyting på blink, fottur, ørretfiske, fjellklatring, skigåingkonkurranse (med tre mann på hver ski, kom latteren på gli), osv. Det er alltid noe villt på grillen, og maten er billig.

Hvis du neste år tar en tur, blir ihvertfall ikke vi sur. Men ta med en venn, da får du mer igjen.

Vi sees på Aust-Agder-treffet i 98!

